

Från: Jonna Söderman <jonna.soderman@regeringskansliet.se>
Skickat: den 22 april 2024 17:27
Till: registrator; huvudregistrator; registrator; kontakta@far.se; info@foretagarna.se; info@ff.se; huvudkontoret; forvaltningsrattenivaxjo; ifau; registrator; konkurrensverket; info@lo.se; info@lrf.se; Johan.Fall@svensktnaringsliv.se; info; info@nnr.se; registrator; registrator kansli; Regelrådet; registrator@riksrevisionen.se; skatteverket@skatteverket.se; info@smaforetagarna.se; Registrator Skogsstyrelsen; jordbruksverket; info@taxiforbundet.se; registrator; remisser@svensktnaringsliv.se; kansli@saco.se; tillvaxtverket; info

Ämne: Remittering av Förslag om utvidgat växa-stöd- nedsättning av arbetsgivaravgifter för upp till två anställda.

Bifogade filer: Promemoria utvidgat växastöd 2024.pdf; Remissmissiv Förslag om utvidgat växa-stöd – nedsättning av arbetsgivaravgifter för upp till två anställda .pdf

Uppföljningsflagga: Följ upp
Flagga: Har meddelandeflagga

Kategorier: Björn
AppServerName: p360_prod
ArchiveStatusCode: 3
DocumentID: RR 2024-110:01
DocumentIsArchived: -1

Du får inte e-post ofta från jonna.soderman@regeringskansliet.se. [Se varför det här är viktigt.](#)

Hej!

Härmed remitteras Förslag om utvidgat växa-stöd- nedsättning av arbetsgivaravgifter för upp till två anställda. Svar oss tillhanda senast den 2 augusti 2024. Fi2024/01004

Med vänliga hälsningar,

Jonna Söderman
Enhetsassistent
Finansdepartementet
Skatte -och tullavdelningen.
103 33 Stockholm
Tfn. 08-405 592 70

Finansdepartementet

Förslag om utvidgat växa-stöd – nedsättning av arbetsgivaravgifter för upp till två anställda

Remissinstanser

1. Arbetsförmedlingen
2. Ekobrottsmyndigheten
3. Ekonomistyrningsverket
4. FAR
5. Företagarna
6. Företagarförbundet Fria Företagare
7. Försäkringskassan
8. Förvaltningsrätten i Växjö
9. Institutet för arbetsmarknads- och utbildningspolitisk utvärdering
10. Konjunkturinstitutet
11. Konkurrensverket
12. Landsorganisationen i Sverige
13. Lantbrukarnas Riksförbund
14. Myndigheten för tillväxtpolitiska utvärderingar och analyser
(Tillväxtanalys)
15. Näringslivets Regelnämnd
16. Näringslivets Skattedelegation
17. Pensionsmyndigheten

18. Polismyndigheten
19. Regelrådet
20. Riksrevisionen
21. Skatteverket
22. Småföretagarnas Riksförbund
23. Skogsstyrelsen
24. Statens jordbruksverk
25. Svenska taxiförbundet
26. Statskontoret
27. Svenskt Näringsliv
28. Sveriges akademikers centralorganisation
29. Tillväxtverket
30. Tjänstemännens Centralorganisation

Remissvaren ska ha kommit in till Finansdepartementet **senast den 2 augusti 2024**. Svaren bör lämnas per e-post till fi.remissvar@regeringskansliet.se. Ange diarienummer Fi2024/01004 och remissinstansens namn i ämnesraden på e-postmeddelandet.

Svaret bör lämnas i två versioner: den ena i ett bearbetningsbart format (t.ex. Word), den andra i ett format (t.ex. pdf) som följer tillgänglighetskraven enligt lagen (2018:1937) om tillgänglighet till digital offentlig service. Remissinstansens namn ska anges i namnet på respektive dokument.

Remissvaren kommer att publiceras på regeringens webbplats.

I remissen ligger att regeringen vill ha synpunkter på förslagen eller materialet i promemorian.

Myndigheter under regeringen är skyldiga att svara på remissen. En myndighet avgör dock på eget ansvar om den har några synpunkter att redovisa i ett svar. Om myndigheten inte har några synpunkter, räcker det att svaret ger besked om detta.

För **andra remissinstanser** innebär remissen en inbjudan att lämna synpunkter.

Promemorian kan laddas ned från Regeringskansliets webbplats www.regeringen.se.

Råd om hur remissyttranden utformas finns i Statsrådsberedningens promemoria [Svara på remiss \(SB PM 2021:1\)](#). Den kan laddas ned från Regeringskansliets webbplats www.regeringen.se.

Robert Sand
Ämnesråd

Förslag om utvidgat växa-stöd – nedsättning av arbetsgivaravgifter för upp till två anställda

April 2024

Innehållsförteckning

1	Sammanfattning	4
2	Lagtext	5
2.1	Förslag till lag om ändring i lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt	5
2.2	Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1920) om allmän löneavgift.....	7
2.3	Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)	8
2.4	Förslag till lag om ändring i socialavgiftslagen (2000:980)	9
2.5	Förslag till lag om ändring i lagen (2001:1170) om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980)	10
2.6	Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)	11
2.7	Förslag till lag om ändring i lagen (2016:1053) om särskild beräkning av vissa avgifter för enmansföretag	15
3	Bakgrund och gällande rätt	20
3.1	Nedsatta arbetsgivaravgifter för den först anställda	20
3.2	EU:s regler om statligt stöd	20
3.2.1	Allmänt om statligt stöd	20
3.2.2	Kommissionens uppdaterade regelverk om stöd av mindre betydelse	21
3.2.3	Uppgifter för offentliggörande avseende lämnade stöd i form av lätnader i beskattningen av personaloptioner i vissa fall	22
4	Nedsättningen av arbetsgivaravgifterna för den först anställda utvidgas	23
4.1	Nedsättning av arbetsgivaravgifter för upp till två anställda införs	23
4.2	Beloppsgränsen för vilken ersättning som omfattas höjs	24
4.3	Förändringar sker av vilka verksamhetsformer som omfattas	24
4.4	Krav på anställningen och verksamhetens omfattning i växa-företag	25
4.5	Krav på att nedsättningen uppfyller villkoren för stöd av mindre betydelse	27
5	Vissa anpassningar till EU:s regler om statligt stöd.....	28

5.1	Bestämmelser på skatteområdet anpassas till det uppdaterade regelverket om stöd av mindre betydelse.....	28
5.2	Möjlighet för Skatteverket att förelägga företag att inkomma med uppgift för att uppfylla kraven för transparensredovisning.....	30
6	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser.....	32
7	Konsekvensanalys.....	33
7.1	Syfte och alternativa lösningar.....	33
7.2	Offentligfinansiella effekter.....	34
7.3	Effekter för företagen.....	36
7.4	Effekter för sysselsättning.....	39
7.5	Effekter för enskilda och inkomstfördelningen.....	40
7.6	Effekter för jämställdheten.....	41
7.7	Effekter för myndigheter och de allmänna förvaltningsdomstolarna.....	41
7.8	Förslagens förenlighet med EU-rätten.....	41
7.9	Övriga effekter.....	41
7.10	Konsekvenser av förslaget att göra vissa anpassningar till EU:s regler om statligt stöd.....	42
8	Författningskommentar.....	42
8.1	Förslaget till lag om ändring i lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt.....	42
8.2	Förslaget till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229).....	44
8.3	Förslaget till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244).....	44
8.4	Förslaget till lag om ändring i lagen (2016:1053) om särskild beräkning av vissa avgifter för enmansföretag.....	47
8.5	Övriga lagförslag.....	52

1 Sammanfattning

I den sakpolitiska överenskommelsen mellan Sverigedemokraterna, Moderaterna, Kristdemokraterna och Liberalerna (Tidöavtalet) redovisas ett antal reformambitioner på skatteområdet som ska förverkligas under mandatperioden. Tidpunkten för när de olika reformerna ska genomföras är beroende av kommande bedömningar av det ekonomiska läget, reformutrymmet och finansieringsbehovet. När regeringen tillträdde inleddes arbetet med de olika reformerna. Därutöver har ett antal andra skattefrågor aktualiserats på olika politiska områden.

Inför budgetpropositionen för 2025 är det angeläget att skatteförslag kan förberedas genom remittering och granskning av Lagrådet. För att möjliggöra en samlad behandling av skatteförslag med budgeteffekter remitteras därför denna promemoria från Finansdepartementet. Om de skatteåtgärder som nu remitteras kommer att presenteras i budgetpropositionen för 2025, och i vilken omfattning och med vilken dimensionering, blir beroende av det ekonomiska läget, reformutrymmet och finansieringsbehovet samt de överläggningar som förs i det slutliga arbetet med budgetpropositionen.

Sedan 2017 kan vissa s.k. enmansföretag få en nedsättning av arbetsgivaravgifterna när en första person anställs i företaget (s.k. växastöd). I promemorian föreslås dels att nedsättningen av arbetsgivaravgifterna utvidgas till att omfatta upp till två anställda, dels att beloppsgränsen för hur stor ersättning som omfattas av nedsättningen höjs till 35 000 kronor per månad. Det föreslås även att enskilda näringsidkares möjlighet att ta del av nedsättningen slopas.

Nedsättningen av arbetsgivaravgifterna utgör ett stöd av mindre betydelse enligt EU-rätten. Den 1 januari 2024 trädde en ny förordning om stöd av mindre betydelse i kraft. I promemorian föreslås vissa lagändringar som behövs för att anpassa svensk skattelagstiftning till den nya förordningen.

I promemorian föreslås även en möjlighet för Skatteverket att förelägga företag att komma in med vissa uppgifter som behövs för transparensredovisningen enligt statsstöds godkännandet från kommissionen för det statliga stödet i form av lättnader i beskattningen av personaloptioner i vissa fall.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 januari 2025. Ändringarna av bestämmelserna om nedsättning av arbetsgivaravgifterna föreslås tillämpas på ersättning som ges ut efter den 31 december 2024. Utvidgningen av nedsättningen av arbetsgivaravgifterna till upp till två anställda föreslås tillämpas på anställningar som påbörjas efter den 30 april 2024. För enskilda näringsidkare som har anställt en person före den 1 januari 2025 ska bestämmelserna i sin äldre lydelse fortsätta att gälla för ersättning som utges till den anställde.

2 Lagtext

2.1 Förslag till lag om ändring i lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt

Härigenom föreskrivs att 3 § lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §¹

Fastighetsskatten utgör

a) 1,0 procent av:

taxeringsvärdet avseende småhusenhet till den del det avser värderingsenhet för småhus som är under uppförande, värderingsenhet för tillhörande tomtmark och värderingsenhet för tomtmark som är obebyggd,

bostadsbyggnadsvärdet avseende värderingsenhet för småhus som är under uppförande på lantbruksenhet, tomtmarksvärdet avseende värderingsenhet för tillhörande tomtmark och tomtmarksvärdet avseende tomtmark avsedd för småhus på lantbruksenhet som är obebyggd,

taxeringsvärdet avseende ägarlägenhetsenhet till den del det avser värderingsenhet för ägarlägenhet som är under uppförande, värderingsenhet för tillhörande tomtmark, värderingsenhet för tomtmark som är obebyggd eller som hör till ägarlägenhet som inte ingår i samma taxeringsenhet,

b) 0,4 procent av:

taxeringsvärdet avseende hyreshusenhet till den del det avser värderingsenhet för bostäder som är under uppförande, värderingsenhet för tillhörande tomtmark, värderingsenhet för tomtmark avsedd för bostäder som är obebyggd eller som hör till bostäder som inte ingår i samma taxeringsenhet samt annan värderingsenhet för tomtmark som är obebyggd,

c) 1,0 procent av:

taxeringsvärdet avseende hyreshusenhet till den del det avser värderingsenhet för lokaler, värderingsenhet för lokaler under uppförande och värderingsenhet avseende tomtmark som hör till dessa lokaler,

d) 0,5 procent av:

taxeringsvärdet avseende industrienhet och elproduktionsenhet med undantag för sådan elproduktionsenhet som utgörs av taxeringsenhet med vindkraftverk,

e) 0,2 procent av:

taxeringsvärdet avseende sådan elproduktionsenhet som utgörs av taxeringsenhet med vindkraftverk.

Om det på en värderingsenhet för tomtmark finns ett eller flera småhus som är uppförda och ett eller flera småhus som är under uppförande, ska tomtmarken anses höra till det eller de småhus som är uppförda.

¹ Senaste lydelse 2017:398.

För fastighet som avses i 2 kap. 13 § inkomstskattelagen (1999:1229) ska fastighetens andel av taxeringsvärdet på annan samfällighet än sådan som avses i 6 kap. 6 § första stycket nämnda lag räknas in i underlaget för fastighetsskatten om samfälligheten utgör en särskild taxeringsenhet.

Om fastighetsskatt och fastighetsavgift ska beräknas för skilda delar av fastigheten ska underlaget för beräkningen av fastighetsskatten utgöras av den del av värdet som belöper på respektive fastighetsdel.

Att skillnaden mellan den fastighetsskatt som i första stycket d föreskrivs för elproduktionsenhet och den fastighetsskatt som enligt första stycket e föreskrivs för sådan elproduktionsenhet som utgörs av taxeringsenhet med vindkraftverk kan utgöra stöd av mindre betydelse framgår av kommissionens förordning (EU) *nr 1407/2013* av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse.

Att skillnaden mellan den fastighetsskatt som i första stycket d föreskrivs för elproduktionsenhet och den fastighetsskatt som enligt första stycket e föreskrivs för sådan elproduktionsenhet som utgörs av taxeringsenhet med vindkraftverk kan utgöra stöd av mindre betydelse framgår av kommissionens förordning (EU) *2023/2831* av den 13 december 2023 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2025.

2.2 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1920) om allmän löneavgift

Härigenom föreskrivs att 6 § lagen (1994:1920) om allmän löneavgift ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

6 §¹

Bestämmelser om särskilda avdrag från den allmänna löneavgiften finns i

- lagen (2001:1170) om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980),
- lagen (2023:747) om särskilt avdrag vid beräkning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift för personer som arbetar med forskning eller utveckling, och
- lagen (2023:748) om särskilt avdrag vid beräkning av egenavgifter och allmän löneavgift i vissa fall.

Bestämmelser om särskild beräkning av löneavgift finns i lagen (2016:1053) om särskild beräkning av vissa avgifter för *enmansföretag*.

Bestämmelser om särskild beräkning av löneavgift finns i lagen (2016:1053) om särskild beräkning av vissa avgifter för *växa-företag*.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2025.

¹ Senaste lydelse 2023:749.

2.3 Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)

Härigenom föreskrivs att 67 kap. 32 § inkomstskattelagen (1999:1229)¹ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

67 kap.

32 §²

Den som begär skattereduktion och som är ett företag får göra skattereduktion bara om skattereduktionen uppfyller villkoren för att anses vara stöd av mindre betydelse enligt

1. kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse,

1. kommissionens förordning (EU) 2023/2831 av den 13 december 2023 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse,

2. kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn, eller

3. kommissionens förordning (EU) nr 717/2014 av den 27 juni 2014 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom fiskeri- och vattenbrukssektorn.

Med företag avses vid tillämpningen av denna paragraf detsamma som vid tillämpningen av de förordningar som anges i första stycket.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2025.

¹ Lagen omtryckt 2008:803.

² Senaste lydelse 2014:1468.

2.4 Förslag till lag om ändring i socialavgiftslagen (2000:980)

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 1 § socialavgiftslagen (2000:980) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

1 §¹

I denna lag finns bestämmelser om avgifter för finansiering av systemen för social trygghet (socialavgifter).

Bestämmelser om avgifter för finansiering av ålderspensioneringen finns även i lagen (1994:1744) om allmän pensionsavgift och lagen (1998:676) om statlig ålderspensionsavgift.

Bestämmelser om fördelning av socialavgifter finns i lagen (2000:981) om fördelning av socialavgifter.

Bestämmelser om särskilda avdrag från socialavgifterna finns i

– lagen (2001:1170) om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980),

– lagen (2023:747) om särskilt avdrag vid beräkning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift för personer som arbetar med forskning eller utveckling, och

– lagen (2023:748) om särskilt avdrag vid beräkning av egenavgifter och allmän löneavgift i vissa fall.

Bestämmelser om särskild beräkning av arbetsgivaravgifter finns i lagen (2016:1053) om särskild beräkning av vissa avgifter för *enmansföretag*.

Bestämmelser om särskild beräkning av arbetsgivaravgifter finns i lagen (2016:1053) om särskild beräkning av vissa avgifter för *växa-företag*.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2025.

¹ Senaste lydelse 2023:750.

2.5 Förslag till lag om ändring i lagen (2001:1170) om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980)

Härigenom föreskrivs att 2 § lagen (2001:1170) om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980)¹ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §²

Vid beräkning av den allmänna löneavgiften och arbetsgivaravgifterna ska ett särskilt avdrag göras, om den avgiftsskyldige har utgett avgiftspliktig ersättning för arbete utfört i näringsverksamhet vid ett fast driftställe i stödområdet eller för arbete i annan verksamhet som bedrivs av en ideell förening eller en stiftelse, vid en sådan plats i stödområdet som motsvarar ett fast driftställe. Med avgiftspliktig ersättning ska vid tillämpning av denna lag inte avses sådan ersättning på vilken endast ålderspensionsavgift ska betalas enligt

– 2 kap. 27 § socialavgiftslagen (2000:980), eller

– 5 § lagen (2016:1053) om särskild beräkning av vissa avgifter för *enmansföretag*, eller
– 5 § lagen (2016:1053) om särskild beräkning av vissa avgifter för *växa-företag*.

Vid beräkning av den allmänna löneavgiften och egenavgifterna ska ett särskilt avdrag göras, om avgiftspliktig inkomst av näringsverksamhet från ett fast driftställe i stödområdet ingår i avgiftsunderlaget. Detta gäller dock inte den som enligt 3 kap. 15 eller 16 § socialavgiftslagen endast ska betala ålderspensionsavgift.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2025.

¹ Senaste lydelse av lagens rubrik 2007:286.

² Senaste lydelse 2023:791.

2.6 Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

Härigenom föreskrivs i fråga om skatteförfarandelagen (2011:1244)

dels att 26 kap. 19 f § och 31 kap. 33 a och 33 c §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas en ny paragraf, 37 kap. 13 §, och närmast före 37 kap. 13 § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

26 kap.

19 f §¹

Vid särskild beräkning av arbetsgivaravgifter, allmän löneavgift och särskild löneskatt enligt 5 § lagen (2016:1053) om särskild beräkning av vissa avgifter för *enmansföretag* eller 5 § lagen (2021:423) om särskild beräkning av vissa avgifter för arbetsgivare ska utbetalaren lämna

Vid särskild beräkning av arbetsgivaravgifter, allmän löneavgift och särskild löneskatt enligt 5 § lagen (2016:1053) om särskild beräkning av vissa avgifter för *växa-företag* eller 5 § lagen (2021:423) om särskild beräkning av vissa avgifter för arbetsgivare ska utbetalaren lämna

1. uppgift om annat stöd som har beviljats utbetalaren under beskattningsåret och de två föregående beskattningsåren och som anses vara sådant stöd av mindre betydelse som avses i

– kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse,

– kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn, eller

– kommissionens förordning (EU) nr 717/2014 av den 27 juni 2014 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom fiskeri- och vattenbrukssektorn, och

– kommissionens förordning (EU) nr 717/2014 av den 27 juni 2014 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom fiskeri- och vattenbrukssektorn,

2. uppgift om annat stöd som har beviljats utbetalaren under de tre senaste åren och som anses vara sådant stöd av mindre betydelse som avses i kommissionens förordning (EU) 2023/2831 av den 13 december 2023 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i

¹ Senaste lydelse 2021:424.

fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse, och

2. de övriga uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna bedöma om särskild beräkning får göras.

3. de övriga uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna bedöma om särskild beräkning får göras.

31 kap.

33 a §²

Den som begär skattereduktion för mikroproduktion av förnybar el och som är ett företag ska även lämna

1. uppgift om annat stöd som har beviljats företaget under beskattningsåret och de två föregående beskattningsåren och som anses vara sådant stöd av mindre betydelse som avses i

– kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse,

– kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn, eller

– kommissionens förordning (EU) nr 717/2014 av den 27 juni 2014 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom fiskeri- och vattenbrukssektorn, och

– kommissionens förordning (EU) nr 717/2014 av den 27 juni 2014 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom fiskeri- och vattenbrukssektorn,

2. uppgift om annat stöd som har beviljats företaget under de tre senaste åren och som anses vara sådant stöd av mindre betydelse som avses i kommissionens förordning (EU) 2023/2831 av den 13 december 2023 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse, och

2. de övriga uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna bedöma rätten till skattereduktion.

3. de övriga uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna bedöma rätten till skattereduktion.

31 kap.

33 c §³

En person som avses i 67 kap. 35 § första stycket inkomstskattelagen (1999:1229) ska lämna

1. uppgift om annat stöd överstigande sammanlagt 150 000 kronor som har beviljats under beskattningsåret och de två föregående beskattningsåren och som anses vara sådant stöd av mindre betydelse som avses i

– kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse,

– kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn, eller

– kommissionens förordning (EU) nr 717/2014 av den 27 juni 2014 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom fiskeri- och vattenbrukssektorn, och

– kommissionens förordning (EU) nr 717/2014 av den 27 juni 2014 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom fiskeri- och vattenbrukssektorn,

2. uppgift om annat stöd överstigande sammanlagt 150 000 kronor som har beviljats under de tre senaste åren och som anses vara sådant stöd av mindre betydelse som avses i kommissionens förordning (EU) 2023/2831 av den 13 december 2023 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse, och

2. de övriga uppgifter om sådant stöd som avses i 1 som Skatteverket behöver för att kunna bedöma rätten till skattereduktion.

3. de övriga uppgifter om sådant stöd som avses i 1 och 2 som Skatteverket behöver för att kunna bedöma rätten till skattereduktion.

37 kap.

Uppgift vid utnyttjande av personaloption i vissa fall

13 §

Skatteverket får förelägga den som har lämnat uppgift om utnyttjande av sådan personaloption som avses i 11 a kap.

³ Senaste lydelse 2020:865.

inkomstskattelagen (1999:1229) att lämna uppgift om

1. regionen, vilken anges på NUTS 2-nivå enligt bilaga 1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1059/2003 av den 26 maj 2003 om inrättande av en gemensam nomenklatur för statistiska territoriella enheter (NUTS), och

2. verksamhetsområdet, som anges på Nace-gruppnivå, enligt bilaga 1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1893/2006 av den 20 december 2006 om fastställande av den statistiska näringsgrensindelningen Nace rev. 2 och om ändring av rådets förordning (EEG) nr 3037/90.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2025.

2.7 Förslag till lag om ändring i lagen (2016:1053) om särskild beräkning av vissa avgifter för enmansföretag

Härigenom föreskrivs att rubriken till lagen (2016:1053) om särskild beräkning av vissa avgifter för enmansföretag¹ samt 3–6 och 9 §§ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Lag om särskild beräkning av vissa avgifter för *enmansföretag*

Bestämmelserna i denna lag tillämpas på avgiftspliktig ersättning enligt 2 kap. socialavgiftslagen (2000:980) som en arbetsgivare ger ut till en person som har anställts i en näringsverksamhet under förutsättning att arbetsgivaren sedan den 1 januari 2017 eller sedan verksamheten påbörjades och fram till dess anställningen påbörjas *är ett enmansföretag*.

Föreslagen lydelse

Lag om särskild beräkning av vissa avgifter för *växa-företag*

Bestämmelserna i denna lag tillämpas på avgiftspliktig ersättning enligt 2 kap. socialavgiftslagen (2000:980) som en arbetsgivare ger ut till en person som har anställts i en näringsverksamhet *efter den 30 april 2024* under förutsättning att arbetsgivaren sedan den 1 januari 2024 eller sedan verksamheten påbörjades och fram till dess anställningen påbörjas *uppfyller villkoren för ett växa-företag*

1. enligt 4 § första stycket 1 a eller 2 a,

2. enligt 4 § första stycket 1 b eller 2 b, eller

3. enligt först 4 § första stycket 1 a eller 2 a och därefter enligt 4 § första stycket 1 b eller 2 b.

3 §²

4 §³

Med ett *enmansföretag* avses i denna lag

1. en fysisk person som bedriver aktiv näringsverksamhet och som inte är skyldig att betala arbetsgivaravgifter på ersättning till arbetstagare enligt socialavgiftslagen (2000:980) eller löneskatt enligt lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster,

Med ett *växa-företag* avses i denna lag

¹ Senaste lydelse av lagens rubrik 2020:1058.

² Senaste lydelse 2020:1058.

³ Senaste lydelse 2020:1058.

2. ett aktiebolag som bedriver rörelse och som

a) inte är skyldigt att betala arbetsgivaravgifter på ersättning till arbetstagare enligt socialavgiftslagen eller löneskatt enligt lagen om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster, eller

b) har en sådan skyldighet som avses i a men som gäller ersättning till *endast en person som direkt eller indirekt äger andelar i aktiebolaget eller är närstående till en sådan person*, och

3. ett handelsbolag med högst två delägare som bedriver aktiv näringsverksamhet och som *inte är skyldigt att betala arbetsgivaravgifter på ersättning till arbetstagare enligt socialavgiftslagen eller löneskatt enligt lagen om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster*.

Ett företag som bedriver verksamhet utomlands är ett *enmansföretag* om det uppfyller villkoren i första stycket och inte i den utländska verksamheten har utgett ersättning, *med undantag för sådan ersättning som avses i 2 b*, som skulle ha medfört en skyldighet att betala arbetsgivaravgifter eller särskild löneskatt, om ersättningen hade utgetts för arbete i Sverige.

1. ett aktiebolag som bedriver rörelse och som

a) inte är skyldigt att betala arbetsgivaravgifter på ersättning till arbetstagare enligt socialavgiftslagen (2000:980) eller löneskatt enligt lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster, eller

b) har en sådan skyldighet som avses i a men som gäller ersättning till *högst en arbetstagare*, och

2. ett handelsbolag med högst två delägare som bedriver aktiv näringsverksamhet och som

a) *inte är skyldigt att betala arbetsgivaravgifter på ersättning till arbetstagare enligt socialavgiftslagen eller löneskatt enligt lagen om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster, eller*

b) *har en sådan skyldighet som avses i a men som gäller ersättning till högst en arbetstagare.*

Vid tillämpning av första stycket 1 a och b ska ersättning till en person som direkt eller indirekt äger andelar i aktiebolaget eller är närstående till en sådan person inte beaktas om sådan ersättning ges till högst en person i bolaget.

Ett företag som bedriver verksamhet utomlands är ett *växa-företag* om det uppfyller villkoren i första stycket och inte i den utländska verksamheten har utgett ersättning, *eller har utgett ersättning till högst en arbetstagare*, som skulle ha medfört en skyldighet att betala arbetsgivaravgifter eller särskild löneskatt, om ersättningen hade utgetts för arbete i Sverige. *Vid tillämpning av första stycket 1 a och b ska ersättning till en person som direkt eller indirekt äger andelar i företaget eller är närstående till en sådan person inte*

Vid bedömningen av om *enmansföretaget* har en sådan avgiftsskyldighet som avses i första stycket ska det bortses från sådana ersättningar till en och samma person som under den tidsperiod som avses i 3 § uppgår till högst 5 000 kronor.

beaktas om sådan ersättning ges till högst en person i företaget.

Vid bedömningen av om *växa-företaget* har en sådan avgiftsskyldighet som avses i första stycket ska det bortses från sådana ersättningar till en och samma person som under den tidsperiod som avses i 3 § uppgår till högst 5 000 kronor.

5 §⁴

På ersättning som utges till *den anställda* som *först* får avgiftspliktig ersättning i ett *enmansföretag* ska under längst 24 kalendermånader i följd ingen annan avgift eller löneskatt betalas än ålderspensionsavgift enligt socialavgiftslagen (2000:980), om inte annat följer av 6 eller 7 §.

Första stycket gäller endast till den del den avgiftspliktiga ersättningen till den anställda uppgår till högst 25 000 kronor per kalendermånad.

På ersättning som utges till *en anställd* som får avgiftspliktig ersättning i ett *växa-företag* ska under längst 24 kalendermånader i följd ingen annan avgift eller löneskatt betalas än ålderspensionsavgift enligt socialavgiftslagen (2000:980), om inte annat följer av 6 eller 7 §.

Första stycket gäller endast till den del den avgiftspliktiga ersättningen till den anställda uppgår till högst 35 000 kronor per kalendermånad.

6 §⁵

Bestämmelserna i 5 § gäller inte

1. enmansföretag enligt 4 § 1 om anställningen avser en person som under kalenderåret eller något av de tre föregående kalenderåren är eller har varit anställd i en annan näringsverksamhet som, direkt eller indirekt, bedrivs eller har bedrivits av samma arbetsgivare eller någon närstående till arbetsgivaren, eller

2. enmansföretag enligt 4 § 2 och 3

a) om anställningen avser en person som under kalenderåret eller något av de tre föregående kalenderåren är eller har varit anställd i en annan näringsverksamhet som, direkt eller indirekt, bedrivs eller

Bestämmelserna i 5 § gäller inte

1. om anställningen avser en person som under kalenderåret eller något av de tre föregående kalenderåren är eller har varit anställd i en annan näringsverksamhet som, direkt eller indirekt, bedrivs eller

⁴ Senaste lydelse 2019:477.

⁵ Senaste lydelse 2020:1058.

har bedrivits av samma arbetsgivare eller någon närstående till en fysisk person som, direkt eller indirekt, äger del i *enmansföretaget*, eller

b) om anställningen avser en person som under kalenderåret eller något av de tre föregående kalenderåren är delägare eller företagsledare i *enmansföretaget* enligt bestämmelserna i 56 kap. 6 § inkomstskattelagen (1999:1229) eller närstående till en sådan person.

Bestämmelserna i 5 § gäller inte heller om arbetsgivaren redan har utgett ersättning som blivit föremål för särskild beräkning enligt denna lag i en annan näringsverksamhet.

har bedrivits av samma arbetsgivare eller någon närstående till en fysisk person som, direkt eller indirekt, äger del i *växa-företaget*, eller

2. om anställningen avser en person som under kalenderåret eller något av de tre föregående kalenderåren är delägare eller företagsledare i *växa-företaget* enligt bestämmelserna i 56 kap. 6 § inkomstskattelagen (1999:1229) eller närstående till en sådan person.

Bestämmelserna i 5 § gäller inte heller om arbetsgivaren redan har utgett ersättning som blivit föremål för särskild beräkning enligt denna lag, *eller enligt lagen (2021:423) om särskild beräkning av vissa avgifter för arbetsgivare*, i en annan näringsverksamhet.

9 §

Särskild beräkning enligt 5 § får göras bara om beräkningen uppfyller villkoren för att utgöra stöd av mindre betydelse enligt

1. kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse,

2. kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn, eller

3. kommissionens förordning (EU) nr 717/2014 av den 27 juni 2014 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom fiskeri- och vattenbrukssektorn.

1. kommissionens förordning (EU) 2023/2831 av den 13 december 2023 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse,

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2025 och tillämpas på ersättning som utges efter den 31 december 2024.

2. För en fysisk person som bedriver aktiv näringsverksamhet och som anställt en person i näringsverksamheten före ikraftträdandet gäller lagen i dess äldre lydelse för ersättning som utges till den personen.

3. För aktiebolag som bedriver rörelse och handelsbolag med högst två delägare som bedriver aktiv näringsverksamhet och som anställt en person

i näringsverksamheten före den 1 maj 2024 gäller lagen i dess äldre lydelse för ersättning som utges till den personen.

3 Bakgrund och gällande rätt

3.1 Nedsatta arbetsgivaravgifter för den först anställda

Den 1 januari 2017 infördes en tillfällig nedsättning av arbetsgivaravgifterna för enskilda näringsidkare som anställer en första person (växa-stöd). Reglerna innebar att enskilda näringsidkare som inte hade haft någon anställd sedan den 1 januari 2016 och som anställde en person efter den 31 mars 2016, bara skulle betala ålderspensionsavgiften om 10,21 procent på ersättningen till den anställda under de tolv första månaderna. Övriga arbetsgivaravgifter, allmän löneavgift och särskild löneskatt behövde alltså inte betalas. Nedsättningen av arbetsgivaravgifterna gällde till den del ersättningen inte översteg 25 000 kronor per månad. Anställningen skulle omfatta minst tre månader och en arbetstid på minst 20 timmar per vecka. Nedsättning gavs enbart för den först anställda en gång. Om anställningen upphörde och en ny person senare anställdes kunde nedsättning alltså inte fås för den personen. Reglerna var avsedda att gälla t.o.m. den 31 december 2021 (prop. 2016/17:1 Förslag till statens budget, finansplan m.m. avsnitt 6.6).

Den 1 januari 2018 utökades växa-stödet till att även omfatta aktiebolag som inte har någon anställd eller endast en anställd som också är delägare samt till handelsbolag utan anställda och med högst två delägare. De nya reglerna omfattade anställningar som påbörjades tidigast den 1 april 2017 (prop. 2017/18:1 Förslag till statens budget, finansplan m.m. avsnitt 6.10). För att underlätta för fler enmansföretagare att våga ta steget att anställa en första person förlängdes den längsta tid som sådana företag hade rätt till nedsättning från 12 till 24 kalendermånader i följd. Denna förlängning tillämpades på anställningar som hade påbörjades efter den 28 februari 2018 (prop. 2018/19:99 s. 52 f.). Den 1 januari 2021 gjordes bestämmelserna om växa-stödet permanenta (prop. 2020/21:14 s. 15 f.).

Under perioden 1 juli 2021–31 december 2022 gällde en tillfällig utvidgning av växa-stödet. Utvidgningen innebar att nedsättningen kunde ges för upp till två anställda (prop. 2020/21:118 s. 10 f.).

3.2 EU:s regler om statligt stöd

3.2.1 Allmänt om statligt stöd

Artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, förkortat EUF-fördraget, innehåller bestämmelser om statligt stöd. Utgångspunkten är ett principiellt förbud mot statligt stöd som påverkar handeln mellan medlemsstaterna och som snedvrider eller hotar att snedvrider konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion. Lättnader från skatter eller avgifter för en urskiljbar grupp företag anses vara ett gynnande som omfattas av reglerna om statligt stöd.

Huvudregeln är att kommissionen, utifrån EU:s regler om statligt stöd, måste pröva och godkänna åtgärdernas förenlighet med den inre marknaden innan de kan träda i kraft. Kommissionen har dock med stöd av artikel 109 i EUF-fördraget bemyndigats att anta förordningar om undantag från anmälningsskyldigheten. Stödåtgärder som lämnas i enlighet med kommissionens förordningar om stöd av mindre betydelse anses inte utgöra statligt stöd enligt EUF-fördraget och omfattas därför inte av anmälningsskyldigheten enligt artikel 108.3 i fördraget. Kommissionen har antagit fyra sådana förordningar om stöd av mindre betydelse, s.k. de minimis-stöd.

3.2.2 Kommissionens uppdaterade regelverk om stöd av mindre betydelse

Växa-stödet lämnas i enlighet med kommissionens regelverk om stöd av mindre betydelse. Kommissionen har under 2023 beslutat om ändringar i regelverket. Nedan redogörs för huvuddragen i dessa ändringar. För en genomgång av regelverket i övrigt hänvisas till prop. 2016/17:1 avsnitt 6.6.3.6.

Den 1 januari 2024 trädde en ny förordning om stöd av mindre betydelse i kraft, kommissionens förordning (EU) 2023/2831 av den 13 december 2023 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse. Enligt artikel 1 gäller förordningen statligt stöd till företag inom samtliga sektorer med vissa angivna undantag.

Enligt den nya förordningen gäller som huvudregel att det totala stöd av mindre betydelse som en medlemsstat beviljar ett enda företag inte får överstiga 300 000 euro under en period av tre år (det s.k. individuella taket), se artikel 3.2 i kommissionens förordning (EU) 2023/2831.

En annan ändring i den nya förordningen gäller beräkningen av treårsperioden för det individuella taket. Enligt den tidigare förordningen beräknades taket över en period på tre beskattningsår. Det var det berörda beskattningsåret och de två föregående beskattningsåren som skulle beaktas, se skäl 10 i kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse. Av den nya förordningen framgår att det totala stödbeloppet inte får överstiga takbeloppet under en period av tre år, se artikel 3.2 i kommissionens förordning (EU) 2023/2831. Det framgår vidare att treårsperioden bör ses över löpande och för varje nytt stöd av mindre betydelse måste hänsyn tas till det totala stöd av sådant slag som beviljats under de senaste tre åren, se skäl 11 i kommissionens förordning (EU) 2023/2831. Detta innebär att perioden som ska beaktas enligt den nu gällande förordningen är tre år tillbaka räknat från den tidpunkt då ett stöd av mindre betydelse beviljas.

För vissa sektorer gäller lägre individuella tak. För jordbrukssektorn gäller som huvudregel att det totala stödet av mindre betydelse inte får överstiga 20 000 euro under en period av tre beskattningsår, se artikel 3.2 i kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom jordbruks-

sektorn, i lydelse enligt förordning (EU) 2019/316. På motsvarande sätt får det totala stödet av mindre betydelse som huvudregel inte överstiga 30 000 euro inom fiskeri- och vattenbrukssektorn, se artikel 3.2 i kommissionens förordning (EU) nr 717/2014 av den 27 juni 2014 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom fiskeri- och vattenbrukssektorn, i lydelse enligt förordning (EU) 2023/2391.

Utöver de individuella taken för stöd av mindre betydelse finns även nationella tak att beakta. De nationella taken anger det ackumulerade stöd av mindre betydelse som under en period om tre beskattningsår får beviljas företag verksamma inom primärproduktion av jordbruksprodukter samt av fiskeri- och vattenbruksprodukter. För Sveriges del är det enligt huvudregeln 79 184 750 euro för företag i jordbrukssektorn. För företag inom fiskeri- och vattenbrukssektorn gäller i stället ett tak på 7 544 000 euro.

Den nya förordningen innehåller även förändrade bestämmelser om övervakning och rapportering. Bl.a. ska medlemsstaterna från och med den 1 januari 2026 se till att information om beviljat stöd av mindre betydelse registreras i ett centralt register på nationell nivå eller unionsnivå.

3.2.3 Uppgifter för offentliggörande avseende lämnade stöd i form av lättnader i beskattningen av personaloptioner i vissa fall

Reglerna om lättnader i beskattning av personaloptioner i 11 a kap. inkomstskattelagen (1999:1229) utgör ett statligt stöd och omfattas av anmälningsskyldigheten enligt artikel 108.3 i fördraget. Stödet infördes år 2018 för att underlätta för små, unga företag att rekrytera och behålla nyckelpersoner (se prop. 2017/18:1 Förslag till statens budget, finansplan m.m. avsnitt 6.6). Stödet utvidgades 2022 (se prop. 2021/22:25). Stödet anmäldes till kommissionen för godkännande den 21 december 2016 och godkändes av kommissionen den 26 juni 2017 i statsstödsärende SA.47144. Stödet har därefter ersatts av ett nytt godkännande av kommissionen den 14 oktober 2021 i statsstödsärende SA.63421 som en åtgärd i förenlighet med den inre marknaden.

För att det statliga stödet i form av lättnader i beskattningen av personaloptioner i vissa fall enligt 11 a kap. inkomstskattelagen ska kunna omfattas av kommissionens godkännande (beslut SA.63421) måste stödet uppfylla de krav som ställs i beslutet. Av artikel 2.6 i beslutet framgår att vissa krav ställs på offentliggörandet i kommissionens databas för stödtransparens av uppgifter avseende varje individuellt stöd över en särskild beloppsgräns, s.k. transparensredovisning. De uppgifter som ska offentliggöras om varje individuellt stöd är bl.a. vilken region stödmottagaren, d.v.s. företaget, är belägen i, vilken anges enligt nomenklatur för statistiska territoriella enheter (NUTS) på NUTS 2-nivå och det verksamhetsområde som beskriver företagets verksamhet enligt statistiska näringsgrensindelning (NACE) och som anges på NACE-gruppnivå. Av artikel 2.6 framgår att erhållna individuella stöd som överstiger 100 000 euro ska publiceras på EU-kommissionens webbsida.

Enligt 12 a § första stycket lagen (2013:388) om tillämpning av Europeiska unionens statsstödsregler är det den som genomför

stödåtgärden som också är den som ska lämna uppgifter för offentliggörande och rapportering av stödåtgärden samt föra uppgifter över stödåtgärden. I Sverige är det Skatteverket som ansvarar för genomförandet av stödåtgärden i form av lättnader i beskattningen av personaloptioner. Skatteverket är därmed också ansvarig för att redovisa, rapportera och att föra register över denna typ av beviljade stöd.

4 Nedsättningen av arbetsgivaravgifterna för den först anställda utvidgas

4.1 Nedsättning av arbetsgivaravgifter för upp till två anställda införs

Promemorians förslag: Nedsättningen av arbetsgivaravgifterna för den först anställda ska utvidgas.

Nedsättningen ska gälla företag som inte har någon anställd och som anställer en eller två personer samt företag som har en anställd och som anställer ytterligare en person.

Skälen för promemorians förslag: När bestämmelserna om nedsättning av arbetsgivaravgifterna för den först anställda (växa-stödet) infördes anförde regeringen som skäl för förslaget att det är förenat med vissa initiala kostnader att anställa en första person, t.ex. i form av nya administrativa rutiner och utbildning. Tillsammans med arbetsgivaravgifter på lönen kan det utgöra ett återhållande inslag i beslutet att anställa. Genom en nedsättning av arbetsgivaravgifterna minskar den initiala kostnaden att anställa och fler enmansföretag kan förväntas anställa. När erfarenheterna av att ha en person anställd väl vunnits kan företagen i viss mån vara mer positiva till att anställa fler personer (prop. 2016/17:1 Förslag till statens budget, finansplan m.m. avsnitt 6.6.4).

De skäl som anfördes vid införandet av växa-stödet är fortsatt giltiga. Det finns nu anledning att förstärka växa-stödet och göra det mer förmånligt i syfte att sänka anställningskostnaderna i mindre företag. Detta förväntas leda till fler anställda i dessa företag, ökad sysselsättning och minskad arbetslöshet. Bestämmelserna bör därför utvidgas så att nedsättningen av arbetsgivaravgifterna omfattar företag som inte har någon anställd och som anställer en eller två personer samt företag som har en anställd och som anställer ytterligare en person.

Lagförslag

Förslaget medför ändringar i 3–6 §§ lagen om särskild beräkning av vissa avgifter för enmansföretag.

4.2 Beloppsgränsen för vilken ersättning som omfattas höjs

Promemorians förslag: Beloppsgränsen för vilken ersättning som omfattas av nedsättningen av arbetsgivaravgifterna höjs till 35 000 kronor per kalendermånad.

Skälen för promemorians förslag: Av skäl som redogjorts för i avsnitt 4.1 finns anledning att förstärka växa-stödet för att på så vis underlätta för mindre företag att anställa. Genom att höja beloppsgränsen för vilken ersättning som omfattas av nedsättningen av arbetsgivaravgifterna blir växa-stödet mer attraktivt för företag som vill anställa någon med en lön som överstiger 25 000 kronor per månad. Därmed kan fler arbetsgivare förväntas ta steget att anställa.

Beloppsgränsen för hur stor ersättning som omfattas av nedsättningen är därtill satt i ett fast belopp som bestämdes i 2017 års ekonomiska miljö. En höjning av beloppsgränsen från 25 000 kronor till 35 000 kronor motsvarar ungefär den sammanlagda ökningen av lönesumman i hela ekonomin under åren 2017–2025. En ny beloppsgräns på denna nivå bedöms även i övrigt utgöra ett tillräckligt incitament för de flesta berörda företag att anställa.

Lagförslag

Förslaget medför ändringar i 5 § lagen om särskild beräkning av vissa avgifter för enmansföretag.

4.3 Förändringar sker av vilka verksamhetsformer som omfattas

Promemorians förslag: Verksamhetsformer som omfattas av nedsättningen av arbetsgivaravgifterna ska benämnas växa-företag.

Med växa-företag avses aktiebolag som inte har någon anställd eller endast en anställd som också är delägare samt handelsbolag utan anställda och med högst två delägare. Dessa verksamhetsformer ska även anses vara växa-företag om de har högst en anställd.

Enskilda näringsidkare ska inte anses utgöra växa-företag.

Skälen för promemorians förslag: Bestämmelserna om nedsättning av arbetsgivaravgifterna för den först anställda omfattar i dag s.k. enmansföretag. Med ett enmansföretag avses enskilda näringsidkare som bedriver verksamhet utan anställda, aktiebolag som inte har någon anställd eller endast en anställd som också är delägare och handelsbolag utan anställda och med högst två delägare.

Förslaget om utvidgat växa-stöd är avsett att träffa företag som antingen inte har några anställda eller högst en anställd. Uttrycket enmansföretag är därmed inte tillräcklig vid en utvidgning av nedsättningen av arbetsgivaravgifterna för den först anställda till att omfatta upp till två anställda. Det behöver därför införas ett uttryck för företag som ska omfattas av det utvidgade stödet. Dessa företag föreslås kallas för växa-företag. Detta

uttryck har tidigare använts vid den tillfälliga utvidgning av nedsättningen som gällde för anställningar som påbörjades under perioden 1 juli 2021–31 december 2022.

Bestämmelserna om nedsättning av arbetsgivaravgifterna för den först anställda var ursprungligen avgränsade till enskilda näringsidkare som bedriver verksamhet utan anställda. Vid beredningen av lagstiftningsärendet framförde ett antal remissinstanser att det är rimligt att beslutet att anställa en första person föregås av en förändring av ett företags juridiska form från enskild näringsverksamhet till aktiebolag, eftersom företagaren vill reducera den privatekonomiska risken av att bli arbetsgivare (prop. 2016/17:1 avsnitt 6.6.5). Bestämmelsernas nuvarande utformning, där stödet bl.a. kan lämnas till båda nämnda företagsformer, riskerar således att skapa incitament att anställa i en företagsform som är mer riskfylld, och mindre lämplig, för företagaren. Bestämmelserna bör därför inte omfatta företag som bedrivs som enskild näringsverksamhet. Det ska i sammanhanget framhållas att sedan bestämmelserna infördes har det lägsta tillåtna aktiekapitalet i privata aktiebolag sänkts vilket gjort aktiebolagsformen mer tillgänglig (prop. 2019/20:21 s. 1).

Med växa-företag bör därför avses aktiebolag som inte har någon anställd eller endast en anställd som också är delägare samt handelsbolag utan anställda och med högst två delägare. Dessa verksamhetsformer bör även anses vara växa-företag om de har högst en anställd.

Lagförslag

Förslaget medför ändringar i 3–6 §§ lagen om särskild beräkning av vissa avgifter för enmansföretag och av rubriken till denna lag. Förslaget medför även ändringar i 6 § lagen (1994:1920) om allmän löneavgift, 1 kap. 1 § socialavgiftslagen (2000:980), 2 § lagen (2001:1170) om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980) samt 26 kap. 19 f § skatteförordningen (2011:1244).

4.4 Krav på anställningen och verksamhetens omfattning i växa-företag

Promemorians förslag: Ett växa-företag ska anses bedriva verksamhet utan anställda om avgiftspliktig ersättning inte har getts ut sedan den 1 januari 2024, eller sedan verksamheten påbörjades, och fram till dess anställningen påbörjas. Ett växa-företag ska anses bedriva verksamhet med högst en anställd om avgiftspliktig ersättning har getts ut till högst en anställd sedan den 1 januari 2024, eller sedan verksamheten påbörjades, och till dess att den andra anställningen påbörjas.

Ett växa-företag ska även anses bedriva verksamhet med högst en anställd om företaget den 1 januari 2024 inte hade några anställda för vilka ersättning getts ut men därefter anställer en första person som är fortsatt anställd när en andra person påbörjar sin anställning.

Utvidgningen av nedsättningen av arbetsgivaravgifter ska gälla anställningar som påbörjats efter den 30 april 2024.

Skälen för promemorians förslag: Avsikten med den föreslagna utvidgningen av nedsättningen av arbetsgivaravgifterna för den först anställda är att underlätta för företag som inte har någon anställd att anställa en ny person eller två nya personer och för företag som redan har en anställd att anställa ytterligare en person. Företag som kan komma i fråga för utvidgningen benämns växa-företag.

För att i möjligaste mån underlätta tolkningen av vad som avses med ett växa-företag som bedriver verksamhet utan anställda eller med högst en anställd bör reglerna kopplas till en omständighet som är relativt enkel att konstatera. Ett någorlunda enkelt och effektivt sätt kan vara att använda sig av en kvalificeringsperiod i likhet med det som gäller enligt de befintliga reglerna om nedsättningen av arbetsgivaravgifterna för den först anställda. En sådan period bör inledas innan förslaget blev känt. På så sätt undviks risken för att arbetsgivare säger upp anställda för att kunna kvalificera sig för den utvidgade nedsättningen av arbetsgivaravgifterna. Kvalificeringsperioden bör därför ta sin början den 1 januari 2024.

Kvalificeringsperioden innebär att för att få nedsättningen av arbetsgivaravgifterna ska växa-företaget, från och med den 1 januari 2024 och fram till dess att en nedsättningsberättigad anställning påbörjas, inte ha haft några arbetstagare eller ha haft högst en arbetstagare. För verksamheter som startas efter den 1 januari 2024 bör motsvarande kvalifikationsgrund gälla från och med den dagen då verksamheten startades.

Det krävs alltså att ett företag under hela kvalificeringsperioden uppfyller villkoren för att vara ett växa-företag. Ett företag kan under kvalificeringsperioden inte säga upp en redan anställd person i syfte att anställa en eller två nya personer och få en nedsättning av arbetsgivaravgifterna för dessa. Ett företag som t.ex. har en arbetstagare när kvalificeringsperioden börjar uppfyller heller inte kvalificeringskravet för att anses som ett växa-företag om den arbetstagaren slutar sin anställning innan företaget anställer ytterligare en arbetstagare. För det företag som däremot redan vid kvalificeringsperiodens början har en anställd och behåller denne innebär förslaget att det inte uppställs något krav på när anställningen påbörjades. Det spelar heller ingen roll om arbetsgivaren erhöll nedsättning enligt de befintliga reglerna för den först anställda personen. Kvalificeringsperioden innebär också, i likhet med vad som gäller enligt befintliga regler, att i de fall en anställd självmant säger upp sig så kan inte företaget anställa en ny person och få en nedsättning av arbetsgivaravgifterna eftersom det inte varit ett växa-företag under hela kvalificeringsperioden. Om ett företag har beviljats nedsättning för en andra anställd påverkas inte rätten till detta stöd av att den först anställda slutar sin anställning. Ett företag som exempelvis har en anställd sedan tidigare och anställer en ny person den 1 januari 2025 har således rätt till fortsatt stöd för den andra anställda även om den först anställda slutar sin anställning t.ex. den 1 februari 2025.

Syftet med utvidgningen av växa-stödet är att främja nyttjandet av nedsättningen av arbetsgivaravgifterna. Därför bör inte en anställning som görs under själva kvalificeringsperioden diskvalificera en arbetsgivare från att få nedsättning av arbetsgivaravgifterna för en ytterligare anställning av en andra person. Det bör gälla oavsett om företaget får nedsättning av arbetsgivaravgifterna för den först anställda enligt dagens

regler för den person som anställs under kvalificeringsperioden. Det bör dock uppställas ett krav på att den första personen som anställs under kvalificeringsperioden är kvar när den andra anställningen görs. Det innebär att om ett företag under kvalificeringsperioden, t.ex. den 1 maj 2024, anställer en person och denna person sedan är kvar till dess att en andra person anställs, t.ex. den 1 januari 2025, ska företaget kunna beviljas en nedsättning av arbetsgivaravgifterna för den andra anställda. Om ett företag anställer sin första arbetstagare t.ex. den 1 januari 2025 löper kvalificeringsperioden från den 1 januari 2024 till denna dag. Om denna första arbetstagare fortfarande är anställd när en andra arbetstagare anställs t.ex. den 1 juli 2025 uppfyller företaget villkoren för ett växa-företag. Om den först anställda arbetstagaren har slutat innan den 1 juli 2025 kan företaget inte få en nedsättning av arbetsgivaravgifterna för den andra anställda arbetstagaren eftersom företaget vid tidpunkten för anställningen inte är ett växa-företag.

Som framgår av avsnitt 6 föreslås de nya bestämmelserna träda i kraft den 1 januari 2025. För att förslaget inte ska ha en återhållande verkan på nyanställningar i växa-företag i avvaktan på att reglerna träder i kraft bör dessa få tillämpas även på ersättning till personer som anställts mellan den 1 maj 2024 och ikraftträdandedagen. Det ska dock noteras att ändringarna tillämpas på ersättningar som getts ut efter den 1 januari 2025 och att företag därmed kan ta del av det utvidgade växa-stödet först efter detta datum.

Lagförslag

Förslaget medför ändringar i 4 § lagen om särskild beräkning av vissa avgifter för enmansföretag.

4.5 Krav på att nedsättningen uppfyller villkoren för stöd av mindre betydelse

Promemorians bedömning: Nedsättning av arbetsgivaravgifter, allmän löneavgift och särskild löneskatt när växa-företag anställer en person bör, på samma sätt som gäller i dag för enmansföretag, bara få göras om nedsättningen uppfyller villkoren för att anses vara stöd av mindre betydelse.

Skälen för promemorians bedömning: Nedsättningen av arbetsgivaravgifter, allmän löneavgift och särskild löneskatt när växa-företag anställer lämnas som ett stöd av mindre betydelse. Det innebär att nedsättning, på samma sätt som gäller i dag för enmansföretag, bara får göras om villkoren i kommissionens regelverk för stöd av mindre betydelse är uppfyllda (se avsnitt 3.2.2).

Den individuella beloppsmässiga begränsning som gäller för sådana stöd är 300 000 euro per företag under en period om tre år (se vidare avsnitt 5.1).

För företag inom jordbruks- eller fiskerisektorn gäller andra tillåtna stödnivåer (20 000 euro för jordbrukssektorn och 30 000 euro för fiskeri- och vattenbrukssektorn). Den högsta sammanlagda nedsättningen av

arbetsgivaravgifterna för ett företag som anställer två personer under 24 månader uppgår till cirka 356 000 kronor. Det innebär att företag inom jordbrukssektorn och fiskeri- och vattenbrukssektorn kan komma att överskrida de beloppsmässiga begränsningarna. Det betyder att dessa sektorer inte kommer att kunna dra nytta av utvidgningen av växa-stödet fullt ut.

Med hänsyn till befintliga ekonomiska bidrag som lämnas som stöd av mindre betydelse inom jordbruks- och fiskerisektorerna i Sverige bedöms nedsättningen rymmas inom de nationella taken för jordbruks- och fiskerisektorerna.

Det åligger stödgivande myndigheter att med ledning av uppgifter från stödmottagande företag kontrollera att det högsta beloppet för stöd av mindre betydelse inte överskrids. Ett företag ska således innan ett stöd av mindre betydelse beviljas lämna uppgift om andra stöd av mindre betydelse som det fått under de senaste tre åren. Förslaget om utvidgning förutsätter därför att den avgiftsskyldige lämnar sådana uppgifter för att Skatteverket ska kunna avgöra om nedsättning kan ges.

5 Vissa anpassningar till EU:s regler om statligt stöd

5.1 Bestämmelser på skatteområdet anpassas till det uppdaterade regelverket om stöd av mindre betydelse

Promemorians förslag: Skyldigheten för den som begär växa-stöd att lämna uppgift om annat stöd av mindre betydelse som denne beviljats ska utvidgas till att också omfatta sådant stöd som beviljats enligt kommissionens förordning (EU) 2023/2831 av den 13 december 2023 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse. Skyldighet ska avse sådant stöd som beviljats enligt förordningen under de tre senaste åren. Uppgiftsskyldigheten för den som begär skattereduktion för mikroproduktion av förnybar el och är ett företag och för fysiska personer som har rätt till regional skattereduktion och som har företag ska utvidgas på motsvarande vis.

Hänvisningar i skattelagstiftningen till kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse ska ändras så att hänvisning i stället görs till kommissionens förordning (EU) 2023/2381 när det är denna förordning som avses.

Skälen för promemorians förslag: Som beskrivs i avsnitt 3.2.2 trädde kommissionens förordning (EU) 2023/2831 av den 13 december 2023 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse i kraft den 1 januari 2024. Genom den nya förordningen har bl.a. metoden för att beräkna

treårsperioden under vilken det totala stödet som beviljas ett enda företag inte får överstiga ett bestämt belopp ändrats.

Vissa bestämmelser i skatteförfarandelagen (2011:1244), SFL, innebär en skyldighet att lämna uppgift i skattedeklarationen eller i inkomstdeklarationen om annat stöd av mindre betydelse som beviljats under beskattningsåret och de två föregående beskattningsåren. En sådan uppgiftsskyldighet gäller

- vid nedsättning av arbetsgivaravgifterna enligt 5 § lagen (2016:1053) om särskild beräkning av vissa avgifter för enmansföretag eller 5 § lagen (2021:423) om särskild beräkning av vissa avgifter för arbetsgivare (26 kap. 19 f § SFL),
- för den som begär skattereduktion för mikroproduktion av förnybar el och som är ett företag (31 kap. 33 a § SFL), och
- för personer som har rätt till regional skattereduktion och har företag för stöd överstigande sammanlagt 150 000 kronor (31 kap. 33 c § SFL).

Bestämmelserna bör anpassas till kommissionens nya förordning (EU) 2023/2831 på så sätt att uppgiftsskyldigheten också ska avse stöd av mindre betydelse som lämnats enligt denna förordning under den senaste treårsperioden. Med treårsperiod avses i detta sammanhang en period på tre hela år, dvs. sammanlagt 36 månader. Det föreslås därför att kommissionens förordning (EU) 2023/2831 inkluderas i uppräkningsarna av stödförordningar som de tre bestämmelserna innehåller. På så vis kommer uppgiftsskyldigheten enligt respektive bestämmelse också att omfatta stöd av mindre betydelse enligt den nya förordningen.

Giltighetstiden för kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse löpte ut den 31 december 2023. Uppgiftsskyldigheten som finns för stöd av mindre betydelse som lämnas i enlighet med denna äldre förordning ska dock kvarstå tills vidare. Detta för att det inte ska uppstå situationer där uppgiftsskyldigheten inte täcker in allt stöd av mindre betydelse som har beviljats enligt den äldre förordningen.

På skatteområdet finns också andra bestämmelser som innehåller hänvisningar till kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013. Som framgår ovan löpte förordningens giltighetstid ut den 31 december 2023 och hänvisningarna i de berörda bestämmelserna behöver därför uppdateras så att hänvisning i stället görs till kommissionens förordning (EU) 2023/2831.

Vidare innebär den nya förordningen ökade krav på medlemsstaterna när det gäller övervakning och rapportering. Medlemsstaterna ska bl.a. se till att information om beviljat stöd av mindre betydelse från och med den 1 januari 2026 registreras i ett centralt register på nationell nivå eller unionsnivå. Detta kan komma att medföra behov av ytterligare anpassningar av svensk lagstiftning. Statskontoret har haft i uppdrag att analysera och föreslå hur regeringen bör utforma en samlad myndighetsfunktion för elva uppgifter som rör statens arbete med vägledning, rapportering, kvalitetssäkring och registerföring av statsstöd, samt att möjliggöra EU-kommissionens tillsyn av reglerna. Den 22 mars 2024 publicerade Statskontoret sin rapport Bättre stöd för statsstöd – Förslag till en samlad myndighetsfunktion för statens arbete med vägledning, rapportering,

kvalitetssäkring och registerföring av statsstöd (dnr 2024:6). Statskontorets förslag bereds nu av Klimat- och näringslivsdepartementet och frågan om det centrala registret för stöd av mindre betydelse behandlas därför inte i denna promemoria.

Lagförslag

Förslaget medför ändringar i 3 § lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt, 67 kap. 32 § inkomstskattelagen (1999:1229), 26 kap. 19 f § samt 31 kap. 33 a och 33 c §§ skatteförfarandelagen (2011:1244) och 9 § lagen (2016:1053) om särskild beräkning av vissa avgifter för enmansföretag.

5.2 Möjlighet för Skatteverket att förelägga företag att inkomma med uppgift för att uppfylla kraven för transparensredovisning

Promemorians förslag: Skatteverket ska ges möjlighet att förelägga företag som har lämnat uppgift om utnyttjande av sådan personaloption som ger lätnader i beskattningen i vissa fall och som anses utgöra ett statligt stöd, att lämna uppgift om regionen där företaget finns och företagens verksamhetsområde.

Skälen för promemorians förslag: Som framgår av avsnitt 3.2.1 och 3.2.3 utgör reglerna om lätnader i beskattningen av personaloptioner i 11 a kap. inkomstskattelagen ett statligt stöd som har godkänts av kommissionen. För att det statliga stödet ska kunna omfattas av kommissionens beslut (SA.63421) måste stödet uppfylla de krav som ställs i beslutet. Av kraven framgår bland annat att uppgifter om regionen där företaget finns, vilket anges på NUTS 2-nivå och företagens verksamhetsområde, som anges på NACE-gruppnivå ska offentliggöras genom transparensredovisning. Det är dock endast erhållna individuella stöd som överstiger 100 000 euro som ska publiceras på EU-kommissionens webbsida. I och med offentliggörandet säkerhetsställs att enskilda får tillgång till relevant information om de verksamheter som får stöd och att kommissionen ges möjlighet att övervaka stöden.

Enligt artikel 2.6 i kommissionens beslut är Skatteverket, i egenskap av den myndighet som genomför stödåtgärden, skyldigt att se till att informationen offentliggörs. För att uppfylla kravet på offentliggörandet krävs således att Skatteverket får tillgång till de uppgifter som ska offentliggöras.

Enligt dagens regelverk ska kontrolluppgift eller uppgift i en arbetsgivardeklaration lämnas om att en personaloption som avses i 11 a kap. inkomstskattelagen har utnyttjats (se 22 kap. 26 § och 26 kap. 19 b § punkt 7 skatteförfarandelagen). Det finns inga krav på att företag måste lämna ytterligare uppgifter, t.ex. om NUTS 2-nivå eller NACE-gruppnivå i samband med utnyttjandet.

För att Skatteverket ska kunna fullgöra sin skyldighet avseende offentliggörande av individuella stöd som överstiger 100 000 euro måste myndigheten ha tillgång till uppgifter om NUTS 2-nivå och NACE-

gruppnivå för de företag som fått stöd som överstiger detta belopp. Skatteverket har i de flesta fall inte tillgång till sådana uppgifter. Det ligger närmast tillhands att företagen som i dessa fall är mottagare av stöden även är de som lättast kan få fram uppgifter om regionen där företaget finns, och företagets verksamhetsområde.

Eftersom det endast är individuella stöd som överstiger 100 000 euro som ska offentliggöras skulle det vara oproportionerligt och innebära oönskad administrativ börda om samtliga företag som lämnar in uppgift om utnyttjande av personaloption enligt 11 a kap. inkomstskattelagen även skulle lämna uppgifter om NUTS 2-nivå och NACE-gruppnivå. Första transparensredovisningen (avseende år 2022) gjordes i december 2023 och omfattade endast två företag enligt uppgifter från kommissionens databas för stödtransparens (jfr avsnitt 7.10).

För att Skatteverket ska kunna fullgöra sin skyldighet avseende offentliggörande av individuella stöd som överstiger 100 000 euro bör myndigheten ges möjlighet att förelägga företag, i egenskap av stöd-mottagare, att inkomma med uppgifter om NUTS 2-nivå och NACE-gruppnivå. Möjligheten att förelägga företag att lämna dessa uppgifter saknar Skatteverket i dag. Den ytterligare administrativa börda som åläggs företagen genom ett föreläggande måste anses som rimlig, inte minst då företagen är de som har lättast att ta fram informationen.

Indelningarna enligt NUTS och NACE grundar sig på olika EU-förordningar. En direkt hänvisning till definitionerna enligt dessa förordningar bör därför göras i den reglering som föreslås. Det är lämpligt att hänvisa till rättsakten vid varje tidpunkt gällande lydelse, s.k. dynamisk hänvisning för att undvika eventuella oklarheter kring vilken information som ett föreläggande ska avse. En dynamisk hänvisning innebär att den nationella lagstiftningen normalt sett inte behöver ändras på grund av en ändring i den EU-rättsliga lagstiftningen.

Punkt 1 ovan berör uppgifter gällande regionen där det företag som har lämnat uppgift om utnyttjande av sådan personaloption som ger lätnader i beskattningen i vissa fall hänför sig till finns. Regionen anges på NUTS 2-nivå. EU delar in medlemsstaterna i regioner. Ett företag som tar emot statligt stöd ska ange den region där det är beläget. Var företaget är geografiskt beläget bestäms utifrån den indelning i territoriella enheter som gäller enligt den s.k. NUTS 2-nivån. Sverige är indelat i åtta områden. En närmare bedömning av vad som menas med ”beläget” får avgöras av rättstillämpningen.

Ett företag som har lämnat uppgift om utnyttjande av sådan personaloption som ger lätnader i beskattningen i vissa fall ska vidare, enligt punkt 2 ovan, ange verksamhetsområde som anges på NACE-gruppnivå. NACE-koden är en statistisk kod som beskriver företagets verksamhet och ska motsvara de tre första siffrorna i Standard för svensk näringsgrensindelning, den s.k. SNI-koden.

Lagförslag

Förslaget genomförs genom att 37 kap. 13 § skatteförfarandelagen (2011:1244) läggs till.

6 Ikräftträdande- och övergångsbestämmelser

Promemorians förslag: Lagändringarna ska träda i kraft den 1 januari 2025.

Ändringarna av bestämmelserna om nedsättning av arbetsgivaravgifterna för den först anställda ska tillämpas på ersättning som utges efter den 31 december 2024.

För en fysisk person som bedriver aktiv näringsverksamhet och som anställt en person i näringsverksamheten före ikraftträdandet ska bestämmelserna i sin äldre lydelse tillämpas på ersättning som utges till den personen.

För aktiebolag som bedriver rörelse och handelsbolag med högst två delägare som bedriver aktiv näringsverksamhet och som har anställt en person i näringsverksamheten före den 1 maj 2024 ska bestämmelserna i sin äldre lydelse tillämpas på ersättning som utges till den personen.

Promemorians förslag: Lagändringarna bör träda i kraft så snart som möjligt. Tidigast möjliga ikraftträdande bedöms vara den 1 januari 2025.

Ändringarna av bestämmelserna om nedsättning av arbetsgivaravgifterna för den först anställda bör tillämpas på ersättning som utges efter den 31 december 2024.

Som framgår av avsnitt 4.3 föreslås i denna promemoria att nedsättningen av arbetsgivaravgifterna för den först anställda slopas för fysiska personer som bedriver aktiv näringsverksamhet (enskilda näringsidkare). Det är emellertid angeläget att enskilda näringsidkare som anpassat sin situation utifrån nuvarande regelverk och redan anställt en första person inte drabbas på ett oförutsebart sätt. För enskilda näringsidkare som har anställt en person före den 1 januari 2025 bör därför bestämmelserna i sin nuvarande lydelse fortsätta att gälla för ersättning som ges ut till den personen. Det innebär att en enskild näringsidkare som anställt en första person innan lagändringen träder i kraft och som enligt nuvarande bestämmelser skulle haft rätt till fortsatt nedsättning av arbetsgivaravgifterna för den personen även efter den 1 januari 2025 inte går miste om denna rätt.

Förslaget om ändrad kvalificeringsperiod i avsnitt 4.4 innebär att det finns en risk att vissa enmansföretag som enligt nuvarande bestämmelser skulle haft rätt till fortsatt nedsättning av arbetsgivaravgifterna efter den 1 januari 2025 inte kvalificerar för fortsatt nedsättning. Avsikten med den ändrade kvalificeringsperioden är inte att enmansföretag som har en pågående första anställning som en gång uppfyllt förutsättningarna i lagen ska behöva kvalificera sig på nytt. För aktiebolag och handelsbolag som är enmansföretag och som har anställt en person före den 1 maj 2024 bör därför lagen i sin äldre lydelse tillämpas på ersättning som utges till denne person.

Som framgår av avsnitt 4.4 ska lagen i sin nya lydelse få tillämpas på ersättning till personer som anställts mellan den 1 maj 2024 och ikraftträdandedagen. Genom denna konstruktion får också bolag som anställt en andra person efter den 30 april 2024 möjlighet att ta del av den föreslagna utvidgningen av växa-stödet. Det ska dock noteras att ändringarna

tillämpas på ersättningar som getts ut efter den 1 januari 2025 och att företaget därmed kan ta del av det utvidgade växa-stödet först efter detta datum.

7 Konsekvensanalys

I detta avsnitt redogörs för förslaget effekter i den omfattning som bedöms lämpligt i det aktuella lagstiftningsärendet och med beaktande av förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning.

7.1 Syfte och alternativa lösningar

I promemorian föreslås att reglerna om nedsättning av arbetsgivaravgifterna för den först anställda utvidgas: dels genom att nedsättningen ska kunna omfatta upp till två personer, dels genom att beloppsgränsen för vilken ersättning som omfattas av nedsättningen höjs. Syftet med förslagen är att sänka anställningskostnaderna i mindre företag som vill anställa. Detta förväntas leda till fler anställda i dessa företag, ökad sysselsättning och minskad arbetslöshet.

I promemorian föreslås också att enskilda näringsidkares möjlighet att ta del av nedsättningen slopas. Syftet är att ta bort det incitament som finns att anställa i en företagsform som är riskfylld för arbetsgivaren ur ett privatekonomiskt perspektiv.

Det är naturligt att fortsätta satsningen på små företag som anställer sina första personer inom ramen för ett existerande regelverk. Det ökar transparensen och förenklar administrationen för företagen. Alternativa utformningar av förslaget har därför inte ansetts relevanta.

Om förslaget inte genomförs uteblir de förväntade effekterna på företagets kostnader, sysselsättningen och arbetslösheten.

Den nuvarande nedsättningen av arbetsgivaravgifterna för den först anställda redovisas som en skatteutgift i regeringens skrivelse Redovisning av skatteutgifter 2023 (skr. 2022/23:98). Förslaget innebär att skatteutgiften blir större när de nya reglerna trätt i kraft.

De nya reglerna föreslås träda i kraft den 1 januari 2025. Utvidgningen av nedsättningen av arbetsgivaravgifterna till upp till två anställda föreslås tillämpas på anställningar som påbörjas efter den 30 april 2024. Utöver de skäl som redogörs för i avsnitt 6 är bedömningen att inga andra hänsyn behöver tas vad gäller tidpunkten för ikraftträdande.

Skatteverket tar regelbundet fram material med information om nya skatte- och avgiftsregler. Utöver detta bedöms inga andra informationsinsatser behöva göras.

Konsekvenserna av förslagen att anpassa vissa bestämmelser på skatteområdet till det uppdaterade regelverket om stöd av mindre betydelse och kraven för transparensredovisning avseende vissa lättnader i beskattningen av personaloptioner redovisas i avsnitt 7.10.

7.2 Offentligfinansiella effekter

De offentligfinansiella effekterna till följd av ändrade skatte- och avgiftsregler beräknas i enlighet med Finansdepartementets beräkningskonventioner. Beräkningarna görs i ikraftträdandeårets priser och volymer och utgår vanligtvis från att beteendet hos individer och företag inte ändras till följd av förändringarna i skattereglerna. Antagandet om oförändrat beteende ger en god uppskattning av åtgärdernas effekt på kort och medellång sikt. På längre sikt, och för att analysera andra konsekvenser än de offentligfinansiella effekterna, kan ett mer dynamiskt synsätt behöva användas, där skattebaser tillåts påverkas av regeländringen.

I tabell 7.1 finns statistik från Skatteverket om nedsättningen av arbetsgivaravgiften för den först anställda som används som utgångspunkt i den offentligfinansiella analysen. År 2023 uppgick nedsättningen till ca 300 miljoner kronor och företagens samlade redovisade underlag till 1 400 miljoner kronor. I den offentligfinansiella analysen antas att samma belopp gäller för även för 2025.

Tabell 7.1 Nedsatta arbetsgivaravgifter för den först anställda

Miljoner kronor/kronor/antal/procent

	2023/2025
Nedsatta arbetsgivaravgifter för den först anställda, miljoner kronor	300
Underlag för nedsatta arbetsgivaravgifter för den först anställda, miljoner kronor	1 400
Genomsnittlig nedsättning per företag och månad, kronor	4 900
Antal företag som får nedsättningen varje månad	5 000
Andel av underlaget som redovisas av enskilda näringsidkare, procent	20

Anm.: Beloppen är avrundade.

Källa: Skatteverket.

I dag får ca 5 000 företag varje månad nedsatta arbetsgivaravgifter för den först anställda. Att utvidga nedsättningen så att den omfattar upp till två anställda bedöms leda till att ca 3 800 företag per månad kan få nedsatta arbetsgivaravgifter för sin andra anställda. Bedömningen bygger på statistik från Skatteverket över hur den nuvarande nedsättningen används samt på statistik från SCB över hur många företag som varje år går från att ha noll till två respektive en till två anställda. Den genomsnittliga nedsättningen per företag och månad förväntas uppgå till ca 4 900 kronor, vilket innebär att den partiella effekten av att utvidga nedsättningen till upp till två anställda bedöms bli att skatteintäkterna på lång sikt minskar med ca 180 miljoner kronor per år.

För anställningar som gjordes under perioden 1 juli 2021 till 31 december 2022 var den nuvarande nedsättningen tillfälligt utvidgad till att omfatta upp till två anställda. Statistik från Skatteverket visar att det är betydligt färre företag som har utnyttjat möjligheten till nedsättning för två anställda än vad som bedömdes i propositionen Tillfällig nedsättning av arbetsgivaravgifterna för upp till två anställda (prop. 2020/21:118). Den tillfälliga utvidgningen skedde dock i en ekonomisk miljö som präglades av coronapandemin och små företags benägenhet att anställa nya personer

var sannolikt lägre under denna period än vad den vanligtvis är. Därför lägger den aktuella offentligfinansiella bedömningen mer vikt vid hur små företag generellt tenderar att anställa och mindre vikt vid de senaste årens utfall för nedsättningen.

Att höja beloppsgränsen för vilken ersättning som omfattas av nedsättningen till 35 000 kronor per månad och anställd bedöms medföra att skatteintäkterna på sikt minskar med ca 40 miljoner kronor per år. Bedömningen utgår från lönerna hos de personer vars arbetsgivaravgifter sätts ner i dag. Ungefär hälften har en lön som understiger 25 000 kronor i månaden. Hur lönerna fördelas över den nuvarande beloppsgränsen är svårbedömt, vilket bidrar till osäkerhet i den offentligfinansiella bedömningen.

Cirka 20 procent av underlaget för nedsättningen redovisas i dag av enskilda näringsidkare. Förslaget att enskilda näringsidkare inte längre ska kunna få nedsättningen bedöms därmed öka skatteintäkterna på sikt med ca 40 miljoner kronor per år. De enskilda näringsidkare som i dag får nedsatta arbetsgivaravgifter ska dock fortsätta att få nedsättningen under de månader som återstår av den period de har rätt till enligt nuvarande regelverk.

I tabell 7.2 sammanfattas den offentligfinansiella effekten av förslagen i promemorian. År 2025 bedöms den sammanlagda offentligfinansiella bruttoeffekten uppgå till -0,08 miljarder kronor och nettoeffekten till -0,06 miljarder kronor. Skillnaden mellan brutto- och nettoeffekten utgörs av att skatteintäkterna från företagens vinster blir högre när företagens skattekostnader minskar. År 2026 och 2027 bedöms nettoeffekten uppgå till -0,16 respektive -0,20 miljarder kronor.

Alla företag förväntas inte anställa ytterligare en person omedelbart när de nya reglerna är på plats. Därför blir den offentligfinansiella effekten mindre initialt och ökar över tid. Motsvarande gäller för förslaget om enskilda näringsidkare: effekten på de offentliga finanserna sker gradvis i takt med att de enskilda näringsidkare som i dag får nedsättningen faller ur systemet.

Tabell 7.2 Offentligfinansiell effekt

Miljarder kronor

	Effekt från	Bruttoeffekt		Nettoeffekt		Varaktigt effekt
		2025	2025	2026	2027	
Utvidgat växa-stöd	2025-01-01	-0,08	-0,06	-0,16	-0,20	-0,20
Varav						
Utvidgning till upp till två anställda	2025-01-01	-0,07	-0,06	-0,16	-0,21	-0,21
Högre beloppsgräns	2025-01-01	-0,02	-0,02	-0,03	-0,04	-0,04
Inga enskilda näringsidkare	2025-01-01	0,02	0,01	0,03	0,04	0,04

Anm.: Den offentligfinansiella effekten av förslaget att utvidga nedsättningen till att omfatta upp till två anställda inkluderar även den effekt som uppstår för företagens andra anställda till följd av att beloppsgränsen för nedsättningen föreslås höjas till 35 000 kronor i månaden.

7.3 Effekter för företagen

Förslagen i denna promemoria påverkar företag som inte har någon anställd och som anställer en eller två personer samt företag med en anställd som anställer ytterligare en person och som samtidigt uppfyller villkoren för att vara ett växa-företag. För att vara ett växa-företag måste företaget vara ett aktiebolag eller ett handelsbolag med högst två delägare (se avsnitt 4.3).

Jämfört med i dag innebär förslagen att växa-företag kan få nedsatta arbetsgivaravgifter även för den andra personen som anställs i företaget. Förslaget att beloppsgränsen för vilken ersättning som omfattas höjs från 25 000 till 35 000 kronor i månaden medför vidare att arbetsgivaravgifterna sätts ned på en större del av lönen för anställda som har en högre lön än 25 000 kronor i månaden. Den maximala nedsättning av arbetsgivaravgifterna ett företag kan få ökar från ca 5 300 till ca 7 400 kronor i månaden per anställd. De företag som uppfyller villkoren för att vara ett växa-företag bedöms på lång sikt få lägre skattekostnader med ca 250 miljoner kronor per år.

Förslaget påverkar också enskilda näringsidkare. Enskilda näringsidkare ska enligt förslaget inte anses utgöra växa-företag vilket innebär att de inte längre kommer att kunna få nedsatta arbetsgivaravgifter för vare sig sin första eller andra anställda. På lång sikt bedöms det medföra att skattekostnaderna för enskilda näringsidkare ökar med 40 miljoner kronor per år. De enskilda näringsidkare som i dag får nedsatta arbetsgivaravgifter för sin först anställda kommer dock att få behålla nedsättningen under de kvarvarande månader som företaget har rätt till enligt dagens regler.

Statistik från Skatteverket visar att ca 10 000 företag fick nedsatta arbetsgivaravgifter för den först anställda någon gång under 2023. Av dessa var 75 procent aktiebolag, 23 procent enskilda näringsidkare och 2 procent handelsbolag.

I detta avsnitt redogörs först för egenskaperna hos de aktiebolag och handelsbolag som bedöms påverkas av de utvidgade reglerna för nedsättningen och därefter för egenskaperna hos de enskilda näringsidkare som inte längre kommer att ha möjlighet att ta del av den. Slutligen redogörs för hur förslaget bedöms påverka konkurrensförhållandena mellan företag och företagens administrativa kostnader.

Egenskaper hos aktiebolag och handelsbolag

År 2023 fick 7 500 aktiebolag och 150 handelsbolag nedsättning för arbetsgivaravgifter för den först anställda.

För anställningar som påbörjades under perioden 1 juli 2021 till 31 december 2022 var nedsättningen tillfälligt utvidgad till att omfatta upp till två anställda. Eftersom nedsättningen kan fås under längst 24 månader innebär det att det i dag kan finnas företag som får nedsatta arbetsgivaravgifter för två anställda. I den statistik från Skatteverket som ligger till grund för konsekvensanalysen är det inte möjligt att avgöra om ett företag får nedsatta arbetsgivaravgifter för en eller två anställda, utan enbart om företaget får nedsättningen eller inte. Det går således inte att

göra en separat analys av de företag som har eller har haft två anställda med nedsättning enligt det tillfälliga regelverket.

De flesta av företagen som fick nedsättningen 2023 hade relativt låg omsättning: ca 25 procent hade en omsättning under 1 miljon kronor och ca 60 procent mellan 1 och 10 miljoner kronor. De flesta företag hade även få anställda: knappt 70 procent av företagen hade mellan 1 och 4 anställda. Cirka 30 procent av företagen hade fler än 4 anställda 2023.

Av företagen var 15 procent verksamma inom bygg- och anläggningsverksamhet. Därefter kom restaurang-, catering- och barverksamhet (8 procent), detaljhandel (7 procent) och landtransport (6 procent). Branschindelningen avser indelning enligt svensk näringsgrensindelning (SNI) på femsiffrnivå.

Bedömningen är att i genomsnitt ca 3 800 företag per månad kan komma att få nedsatta arbetsgivaravgifter för sin andra anställda. Som framgår i avsnitt 7.2 pekar Skatteverkets statistik på att det är betydligt färre företag som har utnyttjat möjligheten till nedsättning för två anställda än vad som bedömdes när de tillfälliga reglerna infördes. Eftersom den tillfälliga utvidgningen gjordes i en ekonomisk miljö som präglades av coronapandemin görs dock bedömningen att fler företag kommer att utnyttja möjligheten med den föreslagna utvidgningen än utfallet för den tillfälliga utvidgningen indikerar.

Det finns ingen anledning att tro att egenskaperna hos de företag som bedöms få del av den föreslagna utvidgningen av nedsättningen skiljer sig åt i termer av bolagsform, branschtillhörighet och storlek jämfört med företag som fått nedsatta arbetsgivaravgifter 2023.

Egenskaper hos enskilda näringsidkare

År 2023 fick ca 2 300 enskilda näringsidkare nedsatta arbetsgivaravgifter för den först anställda, vilket är 23 procent av alla företag som fick nedsättningen. Enskilda näringsidkare stod för ca 20 procent av det redovisade underlaget för nedsättningen.

De enskilda näringsidkare som fick nedsättningen 2023 är små i termer av omsättning och antal anställda. Cirka 40 procent av företagen hade en omsättning under 1 miljon kronor, 55 procent mellan 1 och 10 miljoner kronor och 90 procent av dem hade mellan 1 och 4 anställda. Generellt sett är de enskilda näringsidkarna mindre än de aktiebolag och handelsbolag som fick nedsättningen 2023.

De flesta av de enskilda näringsidkarna redovisade SNI-koden för landtransport (24 procent). Därefter följde bygg- och anläggningsverksamhet (11 procent), restaurang, catering och barverksamhet (10 procent) och andra konsumenttjänster (9 procent).

Det finns ingen anledning att tro att egenskaperna hos de enskilda näringsidkare som fick nedsättningen 2023 skiljer sig åt i termer av branschtillhörighet och storlek jämfört med de enskilda näringsidkare som i framtiden inte längre kan få nedsättningen.

Företagens administrativa kostnader

Att anställa en person är förknippat med administrativa kostnader. Dessa utgörs både av initiala kostnader i form av nya administrativa rutiner och löpande kostnader när rutinerna utförs. Ansökan om nedsättning av arbetsgivaravgifterna för den först anställda sker via en extra ruta på arbetsgivardeklarationen. Vissa företag behöver också lämna in uppgifter till Skatteverket med anledning av att nedsättningen har utformats för att uppfylla kommissionens regelverk för stöd av mindre betydelse.

För att bedöma hur företagens administrativa kostnader påverkas av förslaget används den metod som Tillväxtverket rekommenderar (se Ekonomiska effekter av nya regler – Så beräknar du företagens kostnader). Kostnaden för att lämna uppgifter till Skatteverket i arbetsgivardeklarationen uppskattas till ca 23 kronor per uppgift, berört företag och månad. Beräkningen baseras på att det tar fem minuter att fylla i en uppgift på arbetsgivardeklarationen och att arbetet utförs av en person med 34 500 kronor i månadslön (avser en ekonomiassistent i privat sektor 2022). Förslaget innebär att den administrativa kostnaden för växa-företagen (aktiebolag och handelsbolag) sammanlagt beräknas öka med ca 1,3 miljoner kronor per år. Beräkningen bygger på att 25 procent av företagen som får nedsättningen varje månad anställer två personer (jämfört med att tidigare inte haft någon anställd alls) och därmed behöver fylla i två nya uppgifter i arbetsgivardeklarationen. De resterande företagen antas anställa ytterligare en (1) person (jämfört med att tidigare haft 1 anställd).

De administrativa kostnaderna för enskilda näringsidkare minskar med förslaget eftersom de inte längre kan få nedsättningen. Med samma antaganden som för växa-företagen bedöms kostnaderna minska med ca 600 000 kronor per år. Nettoeffekten för samtliga företag bedöms således vara att de administrativa kostnaderna ökar med ca 700 000 kronor per år.

Bedömningen av den administrativa kostnaden är gjord på en aggregerad nivå och syftar till att beskriva kostnaderna i genomsnitt mellan företag och över tid. För vissa företag är kostnaderna högre och för andra lägre. Kostnaderna kan också vara något högre initialt, men sjunka över tiden. Redan i dag är arbetsgivaravgifterna nedsatta för enmansföretag som anställer en första person och Skatteverket och andra myndigheter informerar därför redan nu löpande om detta. Därtill borde information om reglerna ingå i ekonomisk rådgivning till företag och vara inkluderad i deras lönesystem. Detta bidrar till att hålla nere de administrativa kostnaderna.

För företag vars först anställda är en person som uppfyller villkoren för vissa arbetsmarknadsstöd kan nedsättningen av arbetsgivaravgifterna för den först anställda påverka den totala subventionen för denne eftersom arbetsmarknadsstöd delvis eller helt baseras på faktiskt betalda arbetsgivaravgifter.

Konkurrensförhållanden m.m.

Förslaget att utvidga nedsättningen av arbetsgivaravgifter för den först anställda innebär att växa-företag som anställer en andra person gynnas i

förhållande till företag som redan har två anställda. Jämfört med i dag kan växa-företagen också få en större nedsättning av arbetsgivaravgifterna om de anställda har en lön som överstiger 25 000 kronor. För företag med liknande storlek men som inte omfattas av nedsättningen påverkar detta konkurrensförhållandena negativt. I synnerhet kan detta vara fallet för de allra minsta företagen. Större företag har normalt sett lättare att hantera de risker som är förknippade med att anställa och förslaget kan därför förbättra konkurrensen mellan små och stora företag.

Alla branscher omfattas av de nya reglerna. Statistiken från Skatteverket visar därtill att nedsättningen i dag också förekommer i de flesta branscher. Den högsta sammanlagda nedsättningen av arbetsgivaravgifterna för ett företag som anställer två personer under 24 månader uppgår till ca 356 000 kronor. Detta är mer än den beloppsmässiga begränsningen för stöd av mindre betydelse som gäller för jordbrukssektorn (20 000 euro) och fiskeri- och vattenbrukssektorn (30 000 euro) och dessa sektorer kommer därför inte att kunna dra nytta av utvidgningen fullt ut. Trots detta bedöms påverkan på konkurrensförhållandena mellan branscher vara marginell.

Förslaget är att aktiebolag och handelsbolag med högst två delägare kan få nedsatta arbetsgivaravgifter för den första och andra anställda. Eftersom enskilda näringsidkare inte har möjlighet att ta del av nedsättningen påverkar det konkurrensförhållandena mellan företag som har olika verksamhetsformer till enskilda näringsidkares nackdel. Enskilda näringsidkare kan dock byta verksamhetsform i samband med beslutet att anställa och de negativa konsekvenserna bedöms därför vara begränsade.

Reglerna om nedsättning av arbetsgivaravgifterna för den först anställda riktar sig till små företag. Reglerna är därmed speciellt utformade för små företag.

Förslaget bedöms inte medföra andra kostnader för företagen, leda till behov av förändringar i företagets verksamhet eller påverka företagen i andra avseenden.

7.4 Effekter för sysselsättning

Förslaget om att utvidga nedsättningen av arbetsgivaravgifterna för den först anställda till att omfatta upp till två anställda innebär att ett företag som uppfyller regelverkets villkor får lägre kostnader. Nedsättningen gäller i som längst 24 månader. De lägre lönekostnaderna förväntas leda till en ökad efterfrågan på arbetskraft bland dessa företag. Det kan i sin tur på kort sikt leda till ökad sysselsättning och ett ökat antal arbetade timmar i ekonomin.

Det är svårt att bedöma både i vilken utsträckning företagets benägenhet att anställa ökar och storleken på sysselsättningseffekten. Tidigare utvärderingar av nedsättningar av socialavgifterna för vissa grupper i Sverige visade generellt sett på begränsade sysselsättningseffekter. Nyare forskning indikerar att effekten kan vara större än vad som tidigare bedömts. (Saez, E., Schoefer, B. och Seim, D. (2021). Hysteresis from employer subsidies, *Journal of Public Economics* och Daunfeldt, S-O., Gidehagen, A. och Rudholm, N. (2021) How Do Firms Respond to

Reduced Labor Costs? Evidence from the 2007 Swedish Payroll Tax Reform, *Journal of Industry, Competition and Trade*). Utformningen av den föreslagna nedsättningen skiljer sig dock i flera avseenden från de utvärderade nedsättningarna. Den viktigaste skillnaden är att nedsättningen för den först anställda endast gäller vid nyanställning och inte vid befintliga anställningar, och därför är ett s.k. marginellt sysselsättningsstöd. Även om förslaget kan ge upphov till dödviktskostnader om nedsättningen ges för anställningar som ändå hade kommit till stånd torde den omständigheten att nedsättningen enbart omfattar nyanställningar innebära att åtgärden har högre kostnadseffektivitet än åtgärder som riktas mot alla anställda.

Nedsättningen av arbetsgivaravgifterna för den första och andra anställda förväntas på kort sikt inte övervältras på de anställdas löner. Det gör att lönekostnaden för företagen minskar och efterfrågan på arbetskraft ökar. Om den ökade efterfrågan leder till ökade anställningar av personer med en svag anknytning till arbetsmarknaden bedöms övervältringen av på löner bli begränsad även på lång sikt vilket kan bidra till varaktigt högre sysselsättning.

Statistik från Skatteverket visar att de anställda i ungefär hälften av företagen som får nedsättningen i dag har en lön som understiger 25 000 kronor i månaden. I praktiken används således nedsättningen i många fall för att anställa personer vid låga lönenivåer, vilket indikerar att nedsättning träffar grupper som har en svagare ställning på arbetsmarknaden. Sammantaget bedöms förslaget på lång sikt ha en svagt positiv effekt på sysselsättning.

7.5 Effekter för enskilda och inkomstfördelningen

Den kostnadsminskning för företagen som förslaget ger upphov till förväntas inte övervältras på löner och priser utan resultera i ökade vinster i företagssektorn. Det innebär att de individer som gynnas av förslaget är ägare av de företag som anställer personer i enlighet med regelverket. Även de som får en anställning till följd av förslaget kan gynnas ekonomiskt, i synnerhet om de utan åtgärden skulle sakna sysselsättning.

Utifrån tillgänglig statistik är det inte möjligt att studera vilka enmansföretagare som erhållit nedsatta arbetsgivaravgifter för den först anställda under den tid som nedsättningen har funnits. Däremot kan den genomsnittliga ekonomiska standarden 2025 för samtliga ägare av handelsbolag och fåmansbolag uppskattas till 490 000 kronor respektive 747 000 kronor, i mikrosimuleringsmodellen Fasit. Detta kan jämföras med den genomsnittliga ekonomiska standarden i befolkningen, som beräknas uppgå till 402 000 kronor 2025. I den mån den genomsnittliga ekonomiska standarden bland företagsägarna är representativ bland dem som berörs av förslaget kan förslaget således förväntas bidra till ökade ekonomiska skillnader. Effekterna bedöms dock vara mycket små.

Om de som får en anställning till följd av förslaget annars skulle saknat sysselsättning eller varit sysselsatta med lägre lön bidrar förslaget till minskade ekonomiska skillnader. Det är inte möjligt att ta fram uppgifter om vilka som under 2017–2023 anställts till följd av nedsättningen av

arbetsgivaravgifterna för den först anställda. Underlag saknas därför för en närmare bedömning av förslaget ekonomiska fördelningsaspekter i detta avseende.

7.6 Effekter för jämställdheten

Bland enmansföretagare är män överrepresenterade i förhållande till antalet sysselsatta totalt. Omkring 60 procent av ägarna till handelsbolag och 73 procent av ägarna till fåmansbolag är män. Det indikerar att män kan komma att gynnas ekonomiskt av förslaget i högre utsträckning än kvinnor och att den ekonomiska jämställdheten mellan kvinnor och män minskar. Eftersom det inte finns statistik över vilka som hittills anställts av enmansföretag till följd av nedsättningen av arbetsgivaravgifterna för den först anställda går det inte att få någon vägledning kring om främst män eller kvinnor kan förväntas bli anställda som en följd av förslaget. Sannolikt får dock inte förslaget i denna del några betydande konsekvenser för den ekonomiska jämställdheten.

7.7 Effekter för myndigheter och de allmänna förvaltningsdomstolarna

Förslaget innebär att Skatteverket behöver utveckla sina system så att det går att särskilja de två olika beloppsgränserna för växa-stödet som kommer att finnas under en övergångsperiod. Vidare behöver Skatteverket genomföra interna och externa informationsinsatser. De ökade kostnaderna beräknas till ca 2,3 miljoner kronor och kan hanteras inom Skatteverkets befintliga ekonomiska ramar.

Förslaget bedöms inte påverka antalet mål i de allmänna förvaltningsdomstolarna.

7.8 Förslagets förenlighet med EU-rätten

Nedsättningen av arbetsgivaravgifter, allmän löneavgift och särskild löneskatt när växa-företag anställer lämnas som ett stöd av mindre betydelse enligt EU-rätten. Det innebär att förslaget inte behöver anmälas till och godkännas av kommissionen innan det kan träda i kraft.

7.9 Övriga effekter

Förslaget bedöms inte ha några effekter för den offentliga sektorn utöver de som beskrivits i avsnitt 7.2. Förslaget bedöms inte få några effekter för miljön.

7.10 Konsekvenser av förslaget att göra vissa anpassningar till EU:s regler om statligt stöd

I promemorian föreslås att vissa bestämmelser på skatteområdet anpassas till kommissionens förordning (EU) 2023/2831 av den 13 december 2023 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse (se avsnitt 5).

Förordningen trädde i kraft 1 januari 2024 och är därför redan tillämplig i EU. De föreslagna anpassningarna av skattelagstiftningen ger därför inte upphov till några offentligfinansiella effekter. Även de konsekvenser som anpassningarna har för företagen beror främst på förordningen och inte på förslagen i promemorian.

De aktuella anpassningarna bedöms påverka företagen i begränsad omfattning. Att uppgiftsskyldigheten också ska avse stöd av mindre betydelse som lämnats under den senaste treårsperioden innebär att företag som får stöd av mindre betydelse måste administrera stöd enligt en ny tidsperiod. Att begära, redovisa och administrera stöd av mindre betydelse är dock redan i dag förenat med kostnader för företagen. Den merkostnad som denna anpassning medför bedöms vara begränsad och dessutom övergående.

Skatteverkets föreslagna möjlighet att förelägga företag som har lämnat uppgift om utnyttjande av personaloptioner att lämna uppgift om regionen där företaget finns och verksamhetsområdet bedöms enbart påverka ett fåtal företag. Under 2022 och 2023 var det enligt Skatteverket mellan ca 50 och 100 företag per år som lämnat uppgift om utnyttjande av personaloptioner som inte ska förmånsbeskattas, men det är inte möjligt att exakt beräkna hur många företag som skulle vara aktuella för föreläggande enligt förslaget. Troligtvis handlar det årligen om ett begränsat antal fall. De uppgifter som företagen ska lämna om region och verksamhetsområde är därtill relativt oproblematiske att dels ta fram, dels offentliggöra. Detta förslag bedöms därför ha försumbar påverkan på företagens administrativa kostnader. Förslaget leder inte heller till någon märkbar påverkan för Skatteverkets verksamhet.

Den uppdatering av hänvisningar i vissa bestämmelser på skatteområdet som föreslås i promemorian bedöms inte ha några konsekvenser alls.

8 Författningskommentar

8.1 Förslaget till lag om ändring i lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt

3 § Fastighetsskatten utgör

a) 1,0 procent av:

taxeringsvärdet avseende småhusenhet till den del det avser värderingsenhet för småhus som är under uppförande, värderingsenhet för tillhörande tomtmark och värderingsenhet för tomtmark som är obebyggd,

bostadsbyggnadsvärdet avseende värderingsenhet för småhus som är under uppförande på lantbruksenhet, tomtmarksvärdet avseende värderingsenhet för

tillhörande tomtmark och tomtmarksvärdet avseende tomtmark avsedd för småhus på lantbruksenhet som är obebyggd,

taxeringsvärdet avseende ägarlägenhetsenhet till den del det avser värderingsenhet för ägarlägenhet som är under uppförande, värderingsenhet för tillhörande tomtmark, värderingsenhet för tomtmark som är obebyggd eller som hör till ägarlägenhet som inte ingår i samma taxeringsenhet,

b) 0,4 procent av:

taxeringsvärdet avseende hyreshusenhet till den del det avser värderingsenhet för bostäder som är under uppförande, värderingsenhet för tillhörande tomtmark, värderingsenhet för tomtmark avsedd för bostäder som är obebyggd eller som hör till bostäder som inte ingår i samma taxeringsenhet samt annan värderingsenhet för tomtmark som är obebyggd,

c) 1,0 procent av:

taxeringsvärdet avseende hyreshusenhet till den del det avser värderingsenhet för lokaler, värderingsenhet för lokaler under uppförande och värderingsenhet avseende tomtmark som hör till dessa lokaler,

d) 0,5 procent av:

taxeringsvärdet avseende industrienhet och elproduktionsenhet med undantag för sådan elproduktionsenhet som utgörs av taxeringsenhet med vindkraftverk,

e) 0,2 procent av:

taxeringsvärdet avseende sådan elproduktionsenhet som utgörs av taxeringsenhet med vindkraftverk.

Om det på en värderingsenhet för tomtmark finns ett eller flera småhus som är uppförda och ett eller flera småhus som är under uppförande, ska tomtmarken anses höra till det eller de småhus som är uppförda.

För fastighet som avses i 2 kap. 13 § inkomstskattelagen (1999:1229) ska fastighetens andel av taxeringsvärdet på annan samfällighet än sådan som avses i 6 kap. 6 § första stycket nämnda lag räknas in i underlaget för fastighetsskatten om samfälligheten utgör en särskild taxeringsenhet.

Om fastighetsskatt och fastighetsavgift ska beräknas för skilda delar av fastigheten ska underlaget för beräkningen av fastighetsskatten utgöras av den del av värdet som belöper på respektive fastighetsdel.

Att skillnaden mellan den fastighetsskatt som i första stycket d föreskrivs för elproduktionsenhet och den fastighetsskatt som enligt första stycket e föreskrivs för sådan elproduktionsenhet som utgörs av taxeringsenhet med vindkraftverk kan utgöra stöd av mindre betydelse framgår av kommissionens förordning (EU) 2023/2831 av den 13 december 2023 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse.

I paragrafen anges med vilken skattesats statlig fastighetsskatt påförs olika skattskyldiga fastigheter.

Femte stycket ändras med anledning av att kommissionens förordning (EU) 2023/2831 av den 13 december 2023 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse trätt i kraft och ersatt den förordning som punkten i sin tidigare lydelse hänvisade till.

Övervägandena finns i avsnitt 5.1.

8.2 Förslaget till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)

67 kap.

32 § Den som begär skattereduktion och som är ett företag får göra skattereduktion bara om skattereduktionen uppfyller villkoren för att anses vara stöd av mindre betydelse enligt

1. kommissionens förordning (EU) 2023/2831 av den 13 december 2023 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse,

2. kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn, eller

3. kommissionens förordning (EU) nr 717/2014 av den 27 juni 2014 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom fiskeri- och vattenbrukssektorn.

Med företag avses vid tillämpningen av denna paragraf detsamma som vid tillämpningen av de förordningar som anges i första stycket.

Av paragrafen framgår att den som begär skattereduktion och som är ett företag får göra skattereduktion bara om skattereduktionen uppfyller villkoren för att anses vara stöd av mindre betydelse.

Första stycket 1 ändras med anledning av att kommissionens förordning (EU) 2023/2831 av den 13 december 2023 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse trätt i kraft och ersatt den förordning som punkten i sin tidigare lydelse hänvisade till.

Övervägandena finns i avsnitt 5.1.

8.3 Förslaget till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

26 kap.

19 f § Vid särskild beräkning av arbetsgivaravgifter, allmän löneavgift och särskild löneskatt enligt 5 § lagen (2016:1053) om särskild beräkning av vissa avgifter för *växa-företag* eller 5 § lagen (2021:423) om särskild beräkning av vissa avgifter för arbetsgivare ska utbetalaren lämna

1. uppgift om annat stöd som har beviljats utbetalaren under beskattningsåret och de två föregående beskattningsåren och som anses vara sådant stöd av mindre betydelse som avses i

– kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse,

– kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn, eller

– kommissionens förordning (EU) nr 717/2014 av den 27 juni 2014 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom fiskeri- och vattenbrukssektorn,

2. uppgift om annat stöd som har beviljats utbetalaren under de tre senaste åren och som anses vara sådant stöd av mindre betydelse som avses i kommissionens förordning (EU) 2023/2831 av den 13 december 2023 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse, och

3. de övriga uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna bedöma om särskild beräkning får göras.

I paragrafen finns bestämmelser om uppgiftsskyldighet för utbetalare vid särskild beräkning av arbetsgivaravgifter, allmän löneavgift och särskild löneskatt enligt 5 § lagen (2016:1053) om särskild beräkning av vissa avgifter för enmansföretag och 5 § lagen (2021:423) om särskild beräkning av vissa avgifter för arbetsgivare.

Ändringarna innebär att hänvisningen till lagen om särskild beräkning av vissa avgifter för enmansföretag anpassas till lagens nya författningsrubrik.

Andra punkten har en ny lydelse och innebär att utbetalarens uppgiftsskyldighet även gäller sådant stöd av mindre betydelse som avses i kommissionens förordning (EU) 2023/2831 av den 13 december 2023 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse. Uppgiftsskyldigheten avser stöd som har beviljats utbetalaren under de tre senaste åren, dvs. 36 månader räknat från den tidpunkt då arbetsgivardeklarationen lämnas in.

Det som tidigare var andra punkten har flyttats till den nya *tredje punkten*.

Övervägandena finns i avsnitt 4.3 och 5.1.

31 kap.

33 a § Den som begär skattereduktion för mikroproduktion av förnybar el och som är ett företag ska även lämna

1. uppgift om annat stöd som har beviljats företaget under beskattningsåret och de två föregående beskattningsåren och som anses vara sådant stöd av mindre betydelse som avses i

– kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse,

– kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn, eller

– kommissionens förordning (EU) nr 717/2014 av den 27 juni 2014 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom fiskeri- och vattenbrukssektorn,

2. uppgift om annat stöd som har beviljats företaget under de tre senaste åren och som anses vara sådant stöd av mindre betydelse som avses i kommissionens förordning (EU) 2023/2831 av den 13 december 2023 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse, och

3. de övriga uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna bedöma rätten till skattereduktion.

I paragrafen finns bestämmelser om uppgiftsskyldighet för den som begär skattereduktion för mikroproduktion av förnybar el och som är ett företag.

Andra punkten har en ny lydelse och innebär att utbetalarens uppgiftsskyldighet även gäller sådant stöd av mindre betydelse som avses i kommissionens förordning (EU) 2023/2831 av den 13 december 2023 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse. Uppgiftsskyldighet avser en period på tre år tillbaka, dvs. 36 månader räknat från den tidpunkt då inkomstdeklarationen lämnas in.

Det som tidigare var andra punkten har flyttats till den nya *tredje punkten*.

Övervägandena finns i avsnitt 5.1.

33 c § En person som avses i 67 kap. 35 § första stycket inkomstskattelagen (1999:1229) ska lämna

1. uppgift om annat stöd överstigande sammanlagt 150 000 kronor som har beviljats under beskattningsåret och de två föregående beskattningsåren och som anses vara sådant stöd av mindre betydelse som avses i

– kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse,

– kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn, eller

– kommissionens förordning (EU) nr 717/2014 av den 27 juni 2014 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom fiskeri- och vattenbrukssektorn,

2. uppgift om annat stöd överstigande sammanlagt 150 000 kronor som har beviljats under de tre senaste åren och som anses vara sådant stöd av mindre betydelse som avses i kommissionens förordning (EU) 2023/2831 av den 13 december 2023 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse, och

3. de övriga uppgifter om sådant stöd som avses i 1 och 2 som Skatteverket behöver för att kunna bedöma rätten till skattereduktion.

Paragrafen innehåller en bestämmelse om uppgiftsskyldighet och är en följd av att regional skattereduktion lämnas som ett stöd av mindre betydelse (se 67 kap. 35 § första stycket inkomstskattelagen).

Andra punkten har en ny lydelse och innebär att uppgiftsskyldigheten även gäller sådant stöd av mindre betydelse som avses i kommissionens förordning (EU) 2023/2831 av den 13 december 2023 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse. Uppgiftsskyldigheten avser en period på tre år tillbaka, dvs. 36 månader räknat från den tidpunkt då inkomstdeklarationen lämnas in.

Det som tidigare var andra punkten har flyttats till den nya *tredje punkten*.

Övervägandena finns i avsnitt 5.1.

37 kap.

13 § Skatteverket får förelägga den som har lämnat uppgift om utnyttjande av sådan personaloption som avses i 11 a kap. inkomstskattelagen (1999:1229) att lämna uppgift om

1. regionen, vilken anges på NUTS 2-nivå enligt bilaga 1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1059/2003 av den 26 maj 2003 om inrättande av en gemensam nomenklatur för statistiska territoriella enheter (NUTS), och

2. verksamhetsområdet, som anges på Nace-gruppnivå, enligt bilaga 1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1893/2006 av den 20 december 2006 om fastställande av den statistiska näringsgrensindelningen Nace rev. 2 och om ändring av rådets förordning (EEG) nr 3037/90.

I paragrafen, som är ny, finns en möjlighet för Skatteverket att förelägga företag som har lämnat uppgift om utnyttjande av sådan personaloption som avses i 11 a kap. inkomstskattelagen att lämna uppgifter om region (NUTS) och verksamhetsområde (NACE) som Skatteverket behöver för att kunna offentliggöra beviljade stöd. Skatteverket ska vid offentliggörandet av beviljat stöd bl.a. ange region där stödmottagaren är belägen, på NUTS 2-nivå, och stödmottagarens verksamhetsområde, på NACE-gruppnivå.

Skatteverket ges möjlighet att förelägga företag att lämna uppgifter om indelning enligt nomenklatur för statistiska territoriella enheter och statistisk näringsgrensindelning. I *punkt 1* och *punkt 2* görs en direkt hänvisning till definitionerna enligt bilaga 1 i Europaparlamentets och rådets förordning nr 1059/2003, bilaga 1 i Europaparlamentets och rådets förordning nr 1893/2006 och om ändring av rådets förordning nr 3037/90 i syfte att undvika eventuella oklarheter om vilken information som ett föreläggande ska avse. Hänvisningen till definitionerna enligt bilaga 1 i Europaparlamentets och rådets förordning nr 1059/2003, bilaga 1 i Europaparlamentets och rådets förordning nr 1893/2006 och om ändring av rådets förordning nr 3037/90 är dynamisk och avser alltså rättsakten i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen.

Övervägandena finns i avsnitt 5.2.

8.4 Förslaget till lag om ändring i lagen (2016:1053) om särskild beräkning av vissa avgifter för enmansföretag

3 § Bestämmelserna i denna lag tillämpas på avgiftspliktig ersättning enligt 2 kap. socialavgiftslagen (2000:980) som en arbetsgivare ger ut till en person som har anställts i en näringsverksamhet *efter den 30 april 2024* under förutsättning att arbetsgivaren sedan den 1 januari 2024 eller sedan verksamheten påbörjades och fram till dess anställningen påbörjas *uppfyller villkoren för ett växa-företag*

1. enligt 4 § första stycket 1 a eller 2 a,

2. enligt 4 § första stycket 1 b eller 2 b, eller

3. enligt först 4 § första stycket 1 a eller 2 a och därefter enligt 4 § första stycket 1 b eller 2 b.

Paragrafen anger på vilka ersättningar som lagen kan bli tillämplig.

Ändringarna innebär att en arbetsgivare för att komma i åtnjutande av särskild beräkning enligt lagen måste uppfylla villkoren enligt 4 § första stycket, dvs. ha varit ett växa-företag sedan den 1 januari 2024 och fram till dess att anställningen påbörjas. Under denna kvalificeringsperiod ska arbetsgivaren antingen inte ha några arbetstagare alls, dvs. uppfylla villkoren för ett växa-företag enligt 4 § första stycket 1 a eller 2 a (*första*

punkten), eller ha högst en arbetstagare, dvs. uppfylla villkoren för ett växa-företag enligt 4 § första stycket 1 b eller 2 b (*andra punkten*). Andra punkten är inte tillämplig om arbetsgivaren under perioden har en arbetstagare som slutar sin anställning. Detta gäller även om den som slutar sin anställning omedelbart ersätts av någon annan. Arbetsgivaren kan även komma i åtnjutande av den särskilda beräkningen enligt lagen om *tredje punkten* är uppfylld. Här regleras situationen att arbetsgivaren vid inledningen av kvalificeringsperioden inte har några arbetstagare alls men under denna period anställer en arbetstagare. För att punkten ska vara tillämplig krävs således att arbetsgivaren under hela kvalificeringsperioden uppfyller villkoren för ett växa-företag, först enligt 4 § första stycket 1 a eller 2 a och därefter enligt 4 § första stycket 1 b eller 2 b. När arbetsgivaren under kvalificeringsperioden har anställt en person ska det vara samma person som gör att arbetsgivaren uppfyller 4 § första stycket 1 b eller 2 b i slutet av denna period. I likhet med vad som gäller för andra punkten är tredje punkten inte tillämplig om arbetsgivaren under kvalificeringsperioden anställer en person och under denna period ersätter denne med en annan person.

Följande exempel kan illustrera hur de tre punkterna ska tillämpas. Om en arbetsgivare t.ex. inte har några anställda under perioden 1 januari 2024–31 december 2024 och anställer sin första arbetstagare den 1 januari 2025 ska rätten till nedsättning prövas enligt första punkten. Om en arbetsgivare har en arbetstagare under samma period och anställer ytterligare en arbetstagare den 1 januari 2025 ska rätten till nedsättning för den andra anställda prövas enligt andra punkten. Saknar en arbetsgivare anställda under exempelvis perioden 1 januari–31 maj 2024 och anställer en person den 1 juni 2024 och därefter ytterligare en person den 1 januari 2025 ska rätten till nedsättning för den andra anställda prövas enligt tredje punkten. Om det i stället antas att arbetsgivaren i det senaste exemplet anställer den första personen den 1 januari 2025 och den andra personen den 1 februari 2025 gäller följande. I förhållande till den första personen löper kvalificeringsperioden från den 1 januari 2024 fram till anställningen den 1 januari 2025 och arbetsgivaren måste under denna period uppfylla villkoren enligt första punkten. I förhållande till den andra personen löper kvalificeringsperioden från den 1 januari 2024 fram till anställningen den 1 februari 2025 och arbetsgivaren måste under denna period uppfylla villkoren enligt tredje punkten.

De nya bestämmelserna tillämpas på ersättning till personer som anställts från den 1 maj 2024 och framåt.

Övervägandena finns i avsnitt 4.1 och 4.3.

4 § Med ett växa-företag avses i denna lag

1. ett aktiebolag som bedriver rörelse och som

a) inte är skyldigt att betala arbetsgivaravgifter på ersättning till arbetstagare enligt socialavgiftslagen (2000:980) eller löneskatt enligt lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster, eller

b) har en sådan skyldighet som avses i a men som gäller ersättning till *högst en arbetstagare*, och

2. ett handelsbolag med högst två delägare som bedriver aktiv näringsverksamhet och som

a) inte är skyldigt att betala arbetsgivaravgifter på ersättning till arbetstagare enligt socialavgiftslagen eller löneskatt enligt lagen om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster, eller

b) har en sådan skyldighet som avses i a men som gäller ersättning till högst en arbetstagare.

Vid tillämpning av första stycket 1 a och b ska ersättning till en person som direkt eller indirekt äger andelar i aktiebolaget eller är närstående till en sådan person inte beaktas om sådan ersättning ges till högst en person i bolaget.

Ett företag som bedriver verksamhet utomlands är ett växa-företag om det uppfyller villkoren i första stycket och inte i den utländska verksamheten har utgett ersättning, eller har utgett ersättning till högst en arbetstagare, som skulle ha medfört en skyldighet att betala arbetsgivaravgifter eller särskild löneskatt, om ersättningen hade utgetts för arbete i Sverige. Vid tillämpning av första stycket 1 a och b ska ersättning till en person som direkt eller indirekt äger andelar i företaget eller är närstående till en sådan person inte beaktas om sådan ersättning ges till högst en person i företaget.

Vid bedömningen av om växa-företaget har en sådan avgiftsskyldighet som avses i första stycket ska det bortses från sådana ersättningar till en och samma person som under den tidsperiod som avses i 3 § uppgår till högst 5 000 kronor.

I paragrafen angavs tidigare vad som avsågs med ett enmansföretag. Ändringarna innebär att det i paragrafen i stället definieras vad som avses med ett växa-företag.

Av första stycket 1 a och b följer att ett aktiebolag som bedriver rörelse kan betraktas som ett växa-företag om någon skyldighet att betala arbetsgivaravgifter eller särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster inte föreligger eller att det föreligger en sådan skyldighet men till högst en arbetstagare.

Av första stycket 2 a och b följer att ett handelsbolag inte får vara skyldigt att betala arbetsgivaravgifter eller särskild löneskatt på utgiven ersättning eller ha en sådan skyldighet till högst en arbetstagare samt att bolaget inte får ha fler än två delägare för att utgöra ett växa-företag.

Andra stycket innebär att även ett aktiebolag som är skyldigt att betala avgifter eller löneskatt på grund av ersättning till två anställda i vissa fall kan vara ett växa-företag. Det förutsätter att en av de anställda också är delägare i bolaget eller närstående till delägaren. Ersättning till en sådan person ska inte beaktas vid bedömningen av om aktiebolaget uppfyller villkoren för ett växa-företag enligt första stycket 1 a och b. Ett aktiebolag som har en skyldighet att betala avgifter eller skatt på grund av ersättning till tre eller fler arbetstagare kan aldrig vara ett växa-företag eftersom förevarande stycke bara kan tillämpas på ersättning till endast en person som är delägare i ett aktiebolag eller närstående till delägaren.

Tredje stycket reglerar frågan om hur verksamhet bedriven utomlands ska behandlas vid bedömningen av om ett företag är ett växa-företag.

Övervägandena finns i avsnitt 4.1, 4.3 och 4.4.

5 § På ersättning som utges till en anställd som får avgiftspliktig ersättning i ett växa-företag ska under längst 24 kalendermånader i följd ingen annan avgift eller löneskatt betalas än ålderspensionsavgift enligt socialavgiftslagen (2000:980), om inte annat följer av 6 eller 7 §.

Första stycket gäller endast till den del den avgiftspliktiga ersättningen till den anställde uppgår till högst 35 000 kronor per kalendermånad.

Paragrafen reglerar innebörden av den särskilda beräkningen.

Ändringarna i *första stycket* innebär att bestämmelsen tillämpas på ersättning som utges till en anställd som får avgiftspliktig ersättning i ett växa-företag, i stället för som tidigare på ersättning som utges till den anställda som först får avgiftspliktig ersättning i ett enmansföretag.

Om en arbetsgivare som är berättigad till nedsättning för två personer anställer flera personer och de första ersättningarna ges ut samma dag, kan nedsättningen endast utnyttjas av två av dessa. De två personer som arbetsgivaren har bedömt som de två första anställda ska även kommande månader anses som första och andra anställd. Nedsättningen kan inte tillämpas på ersättningar till personer som anställs utöver dessa två eftersom företaget vid dessa anställningar inte uppfyller villkoren i 4 § för ett växa-företag.

Ändringen i *andra stycket* innebär att beloppsgränsen för den särskilda beräkningen höjs så att den bara får användas på den del av löneunderlaget som inte överstiger 35 000 kronor per kalendermånad.

Övervägandena finns i avsnitt 4.1, 4.2 och 4.3.

6 § Bestämmelserna i 5 § gäller inte

1. om anställningen avser en person som under kalenderåret eller något av de tre föregående kalenderåren är eller har varit anställd i en annan näringsverksamhet som, direkt eller indirekt, bedrivs eller har bedrivits av samma arbetsgivare eller någon närstående till en fysisk person som, direkt eller indirekt, äger del i *växa-företaget*, eller

2. om anställningen avser en person som under kalenderåret eller något av de tre föregående kalenderåren är delägare eller företagsledare i *växa-företaget* enligt bestämmelserna i 56 kap. 6 § inkomstskattelagen (1999:1229) eller närstående till en sådan person.

Bestämmelserna i 5 § gäller inte heller om arbetsgivaren redan har utgett ersättning som blivit föremål för särskild beräkning enligt denna lag, *eller enligt lagen (2021:423) om särskild beräkning av vissa avgifter för arbetsgivare*, i en annan näringsverksamhet.

Paragrafens *första stycke* begränsar personkretsen som omfattas av bestämmelserna i 5 §. Ändringarna i första stycket har gjorts för att anpassa bestämmelsen till det nya uttrycket växa-företag.

Ändringen i *andra stycket* innebär att bestämmelserna om särskild beräkning inte heller är tillämpliga om arbetsgivaren redan har utgett ersättning som blivit föremål för särskild beräkning, enligt denna lag eller enligt lagen (2021:423) om särskild beräkning av vissa avgifter för arbetsgivare, i en annan näringsverksamhet.

Övervägandena finns i avsnitt 4.1 och 4.3.

9 § Särskild beräkning enligt 5 § får göras bara om beräkningen uppfyller villkoren för att utgöra stöd av mindre betydelse enligt

1. kommissionens förordning (EU) 2023/2831 av den 13 december 2023 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse,

2. kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn, eller

3. kommissionens förordning (EU) nr 717/2014 av den 27 juni 2014 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom fiskeri- och vattenbrukssektorn.

Av paragrafen framgår att nedsättningen lämnas som ett stöd av mindre betydelse.

Första punkten ändras med anledning av att kommissionens förordning (EU) 2023/2831 av den 13 december 2023 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse trätt i kraft och ersatt den förordning som punkten i sin tidigare lydelse hänvisade till.

Övervägandena finns i avsnitt 5.1.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

I *första punkten* anges att lagen träder i kraft den 1 januari 2025 och tillämpas på ersättning som utges efter den 31 december 2024.

I *andra punkten* anges att för en fysisk person som bedriver aktiv näringsverksamhet och som anställt en person i näringsverksamheten före ikraftträdandet gäller lagen i dess äldre lydelse för ersättning som utges till den personen. Det innebär att enskilda näringsidkare som har anställt en person före den 1 januari 2025 kan fortsätta att tillämpa lagen i sin tidigare lydelse på ersättning som ges ut till den personen. Att det är lagen i sin tidigare lydelse som tillämpas medför att de enskilda näringsidkare som berörs inte kan ta del av utvidgningen av växa-stödet från en till två anställda eller den höjda beloppsgränsen för vilken ersättning som omfattas av stödet.

Av *tredje punkten* framgår att för aktiebolag som bedriver rörelse, och handelsbolag med högst två delägare som bedriver aktiv näringsverksamhet, och som anställt en person i näringsverksamheten före den 1 maj 2024 gäller lagen i dess äldre lydelse för ersättning som utges till den personen. Att det är lagen i sin tidigare lydelse som tillämpas medför att de bolag som berörs inte får ta del av den höjda beloppsgränsen för vilken ersättning som omfattas av växa-stödet när det gäller personer som anställts före den 1 maj 2024. För anställningar i sådana bolag som skett efter den 30 april 2024 tillämpas dock såväl utvidgningen från en till två anställda och den höjda beloppsgränsen för vilken ersättning som omfattas av stödet. Som framgår av första punkten gäller det sistnämnda för ersättningar som getts ut efter den 1 januari 2025.

Hur tredje punkten ska tillämpas kan illustreras genom följande exempel. En arbetsgivare anställer en första person den 1 mars 2024 och en andra person den 1 juli 2024. Eftersom anställningen av den första personen skett före den 1 maj 2024 gäller lagen i sin tidigare lydelse för denna person. På ersättning som efter den 31 december 2024 ges ut till nämnda person ska därmed beloppsgränsen på 25 000 kronor tillämpas. På ersättning som efter den 31 december 2024 ges ut till den andra personen som anställts ska däremot bestämmelserna i sin nya lydelse, och därmed den nya högre beloppsgränsen på 35 000 kronor, tillämpas.

8.5 Övriga lagförslag

Lagförslagen är en följd av att författningsrubriken till lagen (2016:1053) om särskild beräkning av vissa avgifter för enmansföretag ändras. De paragrafer som i sina hittillsvarande lydelse hänvisar till den lagen ändras med anledning därav.